ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΤΕΦ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ (Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετησία	Δρ. 720	Ετησία	£ 2.0.0
Εξάμηνος	» 360	Εξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Αμερικής	$ 12

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ. 14-137

ΔΕΥΤΕΡΑ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1939

Ανατολή ηλίου 6.42' — Δύσις 6.29"

Των εν τη Μονή Αγ. Σάββα Πατέρων

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΝΟΣΗΡΟΤΗΤΟΣ

Η τραγωδία της παρελθούσης Παρασκευής, ενεποίησεν, όπως ήτο επόμενον, βαθείαν εντύπωσιν εις την κοινωνίαν. Δείγματα αμοιβαίας αφοσιώσεως των μελών μιας οικογενείας δεν είνε εξαιρετικά σπάνια εις την χώραν μας, όπου οι οικογενειακοί δεσμοί διατηρούνται ισχυροί, ίσως περισσότερον ισχυροί από πολλάς άλλας χώρας. Η οικογενειακή παράδοσις είνε από τας βαθύτερον ριζωμένας εις την ψυχήν του ελληνικού λαού και τούτο αποτελεί σημαντικώτατον συντελεστήν της ιδιομορφίας, αλλά και της ζωτικής δυνάμεως της φυλής.

Δεν πρόκειται από της στήλης ταύτης να εξετασθή η ουσία των δεσμών της ελληνικής οικογενείας, ούτε η επίδρασις της οικογενειακής συγκεντρώσεως επί της διαμορφώσεως του ιδιοτύπου ατομικισμού και των σχέσεων των εν οικογενεία ούτως ηνωμένων ατόμων προς το κοινωνικόν σύνολον. Τα ζητήματα αυτά δεν είνε ορθόν να τίθενται εκ του προχείρου, ούτε, βέβαια, είνε επιδεικτικά συμπερασμάτων δογματικών. Έχομεν, εν τούτοις ενώπιόν μας μίαν τραγωδίαν, προκληθείσαν από την απόφασιν μιάς συζύγου και δύο νεαρών θυγατέρων διά την αιφνιδίαν απώλειαν συζύγου και πατρός, με τον οποίον συνεδέοντο με δεσμούς εξαιρετικής στοργής. Η πρόχειρος εξήγησις του κοινωνικού αυτού φαινομένου διά της νευρικότητος και της υπερευαισθησίας των τριών γυναικών που ετερμάτισαν οικεία βουλήσει τον βίον, ενώ ο προσφιλής νεκρός των κατέκειτο εντός του οίκου των, εν αναμονή της κηδείας, δεν είνε δυνατόν να θεωρηθή ως επαρκής. Υπάρχουν παραδείγματα εκτάκτως νευρικών ατόμων, τα οποία συγκλονίζονται οδυνηρότατα εις ομοίας περιστάσεις, πάντως, όμως, σπανιώτατα φθάνουν εις τοιαύτας «λύσεις». Αυτοκτονούν πρόσωπα νεαρά συνήθως διά την απώλειαν άλλου προσώπου, με το οποίον είχον συνδεθή διά του παραφόρου εις την ηλικίαν των ερωτικού αισθήματος. Η απώλεια, όμως, αρκετά ηλικιωμένων προσώπων, είνε νόμος φυσικός. Νόμος φυσικός είνε επίσης επί τη απωλεία αυτή οδύνη των οικείων και των φίλων η λύπη. Τα φυσικά όμως αισθήματα αυτά, τα οποία είνε άξια πάσης ανθρωπίνης ευλαβείας, συγκερνώνται από την λογικήν και ευρίσκουν, με τον χρόνον, την παραμυθίαν, την οποίαν παρέχει η θρησκευτική πίστις και αυτή η ιδία η ζωή. Η παραφορά της οδύνης, η οποία ημπορεί να φθάση να τυφλώση τον παραφερόμενον μέχρι του σημείου ώστε να εγκληματίση καθ' εαυτού αφαιρών ο ίδιος την ζωήν του, είνε φαινόμενον εκτάκτως νοσηρόν από ηθικής απόψεως, κατά του οποίου είνε επιβεβλημένη η κοινωνική αντίδρασις.

Όπως ορθότατα παρατηρεί ο Πλούταρχος εις τους Παραλλήλους Βίους, η αυτοκτονία έχει δύο όψεις. Είνε, η πράξις, ή πράξεως φυγή. Πράξις είνε όταν ο εκούσιος θάνατος ενός ή πλειόνων ατόμων πρόκειται να προαγάγη το συμφέρον του συνόλου — εθνικού ή κοινωνικού. Οι εκτιθέμενοι εις βέβαιον θάνατον, ή και ιδία χειρί θανατούμενοι, διότι τούτο απαιτεί το συμφέρον του συνόλου, εις το οποίον ανήκουν, είνε άξιοι του χαρακτηρισμού του ήρωος. Η πράξις των τελείται εν απολύτω πνευματική διαυγεία, ως επιτέλεσις καθήκοντος, ως επιβεβλημένη αυτοθυσία. Το Μεσολόγγι, το Αρκάδι, το Ζάλογγον υπήρξαν πράξεις υψηλαί. Όταν, όμως, η αυτοκτονία αποτελή φυγήν, τότε είνε απόδειξις ψυχικής νόσου και η κοινωνία έχει την υποχρέωσιν να αντιδρά εις την εξάπλωσίν της, διότι κάποτε εμφανίζεται ως νόσος μεταδοτική, προσβάλλουσα τους ασθενεστέρους ηθικούς οργανισμούς. Όσην συμπάθειαν και αν εμπνέουν τα θύματα της ψυχικής αυτής αδυναμίας, η πράξις των δεν πρέπει, δεν ημπορεί να ευρίσκη ηθικήν και κοινωνικήν δικαίωσιν.

Όσον αφορά την θρησκευτικήν άποψιν του ζητήματος, είνε γνωστόν, ότι η χριστιανική θρησκεία θεωρεί τους ιδία χειρί τερματίζοντας τον βίον ως ασεβούντας βαρύτατα προς την τα πάντα διέπουσαν Πρόνοιαν και διά τούτο δεν επιτρέπει την ταφήν των υπό τας ευλογίας και τας ευχάς της Εκκλησίας. Παρ' ημίν τούτο δεν ετηρήθη από πολλού ήδη και δεν γνωρίζομεν αν η παράλειψις αυτή ωφέλησε θρησκευτικώς, κοινωνικώς και ηθικώς. Αρμοδία διά να κρίνη επί του θέματος τούτου, είνε μόνη η διοίκησις της Εκκλησίας. Είνε, όμως, εκτός πάσης συζητήσεως, ότι η αυτοκτονία, από της χριστιανικής απόψεως, αποτελεί πράξιν ισοδύναμον προς φόνον.

Η αποτροπή ομοίων φαινομένων θα εξαρτηθή από την διά παντός τρόπου επιδίωξιν της δημιουργίας διαυγών συνειδήσεων και ισχυρών ηθικών χαρακτήρων, ικανών ν' αντιμετωπίζουν με πίστιν, με θάρρος, με καρτερίαν, με σαφή αντίληψιν των υποχρεώσεων του ατόμου προς το κοινωνικόν σύνολον, πάσαν εναντιότητα, πάντα ισχυρόν ατομικόν συγκλονισμόν. Πολλά ημπορεί να προσφέρη εις αυτήν την επιδίωξιν η Εκκλησία. Και όταν λέγωμεν Εκκλησία, εννοούμεν τον εκπροσωπούντα αυτήν εις την κοινωνίαν κλήρον, του οποίου πρώτιστος και ιερώτατος προορισμός είνε η διαφώτισις, η καθοδήγησις και η ηθική ενίσχυσις της πνευματικής ποίμνης, της οποίας είνε οι ποιμένες.

Σημειώσεις

Άνθρωποι και ζώα

Την ώρα πού ο χαριέστατος Μάρτιος εξακολουθεί να «κάνη τα δικά του» και την μιά μέρα μάς χαρίζει αφθονώτατη λιακάδα γιά να μάς παγώση την άλλη μέρα από το κρύο και οι κύριοι τουρτουρίζουν και βγαίνουν με σηκωμένους τους γιακάδες των επανωφοριών τους, οι κυρίες ξεφυλλίζουν με νευρικά δάχτυλα τα φιγουρίνια της ανοιξιάτικης μόδας. Τί θα φορέσουμε άραγε; Οι κυρίες με την ξεχωριστή ανυπομονησία πού τις χαρακτηρίζει όταν πρόκειται γιά τα ζητήματα της μόδας, τα θεμελιώδη αυτά ζητήματα πού έχουν περισσότερο ενδιαφέρον από όλα τα άλλα μαζί.

Γιατί απορείτε και εξίστασθε; λέγει μιά νεαρά κυρία πρός τον παλαιϊκόν κύριο πού έχει την απρονοησία να εστομίση αυτά τα λόγια, γιατί σάς φαίνεται παράξενο αυτό το πράγμα πού είνε εν τούτοις τόσον φυσικό και τόσον ευεξήγητο; Οι κύριοι εμφανίζονται στόν κόσμο αιωνίως οι ίδιοι, το ντύσιμό τους είνε στερεότυπο, φορούν τα ίδια και απαράλλακτα πράγματα διαρκώς. Η μόνη αλλαγή πού παρουσιάζουν είνε το χρώμα του λαιμοδέτη των. Ενώ οι κυρίες έχουν την υποχρέωσιν να ανανεώνουν διαρκώς την εμφάνισή τους. Φαντάζεσθε τί θέαμα θα είνε μιά κυρία πού θ' αποφασίση να φορέση εφέτος τα ίδια φορέματα πού φορούσε πρόπερσυ; Θα είνε το γελοιωδέστερο θέαμα του κόσμου. Δεν θα τολμήση να βγή στο δρόμο.

Γιατί συμβαίνει αυτό το πράγμα; Γιατί ένας κύριος μπορεί πολύ καλά να φορέση ένα κοστούμι ραμμένο πρόπερσυ και γιά μιά κυρία θα ήταν αληθινό ρεζιλίκι αυτό το γεγονός; Διότι οι κυρίες έχουν την υποχρέωσι, καθώς είπαμε, να αλλάζουν. Και να αλλάζουν την εμφάνισή τους όσο μπορούν περισσότερο. Πρέπει τα σχήματα και τα χρώματα, οι φόρμες, οι αποχρώσεις, όλα πρέπει να είνε διαφορετικά από πέρυσι, εντελώς διαφορετικά, να μη μοιάζουν καθόλου ή να μοιάζουν όσον το δυνατόν ολιγώτερο. Κι' αυτή η υποχρέωση της αλλαγής καταντά να είνε ένα στοιχειώδες κοινωνικό καθήκον γιά μιά γυναίκα. Αλλοιώς δεν γίνεται.

Αλλ' ο παλαιϊκός κύριος πού ετόλμησε να εκστομήση τα απρονόητα λόγια πού είπαμε, δεν αφοπλίζεται τόσον εύκολα. Αυτό το πράγμα, λέγει, δεν συμβαίνει μέσα στη φύση. Είνε μιά συνήθεια, ένα έθιμον. Και σαν έθιμον πού είνε μπορεί πολύ καλά να το κριτικάρη κανείς. Η ελαφίνα δεν αλλάζει το χρώμα της δοράς της, ούτε η κόττα αλλάζει το χρώμα των φτερών της. Παρουσιάζεται διαρκώς η ίδια η ελαφίνα μπροστά στόν ελάφο της και η κόττα μπροστά στόν κόκκορά της. Η λέαινα, η τίγρις, η γάτα, η ποντικίνα, είνε διαρκώς οι ίδιες. Άν η αγελάδα γινόταν κόκκινη το καλοκαίρι και μαύρη τον χειμώνα, θα ελέγαμε φυσικά ότι πρόκειται περί φυσικής ανάγκης. Αλλά δεν συμβαίνει τέτοιο πράγμα στην φύση, άρα η αλλαγή δεν είνε φυσική ανάγκη, είνε μιά συνήθεια και ίσως μιά κακή συνήθεια, όπερ έδει δείξαι.

Αλλ' ο παλαιϊκός κύριος δεν προφθαίνει να χαρή τον θρίαμβον της λογικής του. Η νεαρά κυρία πού δεν αφοπλίζεται και αυτή τόσον εύκολα, αναλαμβάνει να τον βάλη εις την θέσιν του. Θα έχετε βέβαια παρευρεθή κάποτε στη ζωή σας σε κάποια κοσμική εσπερίδα. Οι κύριοι είνε όλοι οι ίδιοι, όλοι φορούν το ίδιο μαύρο φράκο, πού δεν έχει βέβαια καμμιά σημασία άν είνε καλοκομμένο ή κακοκομμένο. Υπάρχει μιά εξαίρεση, είνε οι στρατιωτικοί, με τις χρυσοστόλιστες στολές τους. Αλλά οι αξιωματικοί είνε λίγοι, οι φρακοφόροι είνε πολλοί. Και ξαίρετε πώς μοιάζουν οι μαύροι φρακοφόροι ανάμεσα στις κυρίες με τις πολύχρωμες τουαλέττες; Το λέγει ένας παλιός συγγραφεύς. Μοιάζουν με κοράκια πού έχουν πέσει σ' ένα ανθισμένο λειβάδι. Σάς αρέσει αυτή η παρομοίωση;

Μιά παρομοίωση δεν λέγει τίποτα, επιμένει ο παλαιϊκός κύριος, διότι, απλούστατα, οι φρακοφόροι δεν είνε κοράκια, είνε άνθρωποι. Αλλά ιδού πού εσκάψατε μόνος σας τον λάκκο πού θα ενταφιασθήτε, κραυγάζει η νεαρά κυρία. Αφού είνε άνθρωποι οι φρακοφόροι, τότε πώς θέλετε να έχουν την νοοτροπία και τα ήθη των κοράκων; Μιά κορακίνα δεν αλλάζει, μιά κυρία αλλάζει, ακριβώς διότι δεν είνε σύζυγος κόρακος αλλ' ανθρώπου. Γιά την κοινωνική ζωή δεν μπορούμε να πάρωμε παραδείγματα από την φύση, δηλαδή από τα ζώα, ακριβώς διότι δεν είμεθα ζώα, όπερ έδει δείξαι.

SER

Ένφιλολογικόν μνημόσυνον

Τάρας Σεβτσένκο

Ο εθνικός ποιητής των Ουκρανών

ΒΡΟΛΙΝΟΝ, Μάρτιος. (Του μονίμου ανταποκριτού μας).— Από τινος χρόνου, η Ουκρανική υπόθεσις, έχει καταλάβει πρωτεύουσαν θέσιν εις τας διεθνείς συζητήσεις και απασχολεί σχεδόν καθημερινώς την παγκόσμιον δημοσίαν γνώμην. Από την αφάνειαν της προσεπτεμβριανής εποχής, ιδού τώρα η Ουκρανία, η φυλετική αυτή έννοια, αντικείμενον των πλέον φανταστικών δολοπλοκιών της ευρωπαϊκής πολιτικής. Είνε, επομένως, εξαιρετική τύχη να κατορθώση δημοσιογράφος, να διεισδύση εις τα ενδότερα των παρασκηνίων της ουκρανικής κινήσεως και πρέπει να θεωρηθή ως μεγάλη εύνοια να του επιτραπή να διερευνήση το πολιτικόν πεδίον της δράσεώς της. Διότι ναι μεν υπάρχουν πολλαί επίσημοι οργανώσεις Καρπαθοουκρανών εις Βερολίνον, πλην όμως, όλες σχεδόν εμφανίζονται με κάποιο αθώο φιλολογικό και φιλανθρωπικό προσωπείο και σπανίως παρέχουν στοιχεία πολιτικής μορφής, ενδιαφέροντα την κοινήν γνώμην ξένων κρατών. Εν τούτοις όμως, χάρις εις το εθνικοφιλολογικόν μνημόσυνον του μεγάλου Ουκρανού ποιητού Τάρας Σεβτσένκο, του εθνικού αυτού ήρωος της ενιαίας και μείζονος Ουκρανίας, οργανωθέν υπό των ουκρανικών κύκλων, επετεύχθη η επαφή με τους πρωτεργάτας του αγώνος των. Όλοι σχεδόν οι σημαίνοντες αγωνισταί υπέρ της δημιουργίας ανε-

(Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΜΕΣΕΥΡΩΠΗΣ

ΤΙ ΗΤΟ Η ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

Ο ΦΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ

Την 28ην Οκτωβρίου 1918, ολίγας ημέρας πριν υπογραφή η ανακωχή, διά της οποίας ετίθετο οριστικόν τέρμα εις τον Παγκόσμιον πόλεμον, το «Εθνικόν Συμβούλιον των Τσέχων», συνελθόν εν Πράγα, εκήρυσσε την ανεξαρτησίαν της Βοημίας και της Μοραβίας από την αυτοκρατορίαν της Αυστροουγγαρίας. Το Συμβούλιον της Πράγας κατώρθωσε να αναλάβη ευχερώς εις χείρας του την στρατιωτικήν και πολιτικήν εξουσίαν διότι οι Αυστριακοί, πιεζόμενοι δεινώς εις το ιταλικόν μέτωπον, δεν ήσαν εις θέσιν να προβάλουν και την ελαχίστην αντίστασιν. Μετά δύο ημέρας, την 30 Οκτωβρίου, και το εθνικόν συμβούλιον των Σλοβάκων, εκηρύσσετο υπέρ της ενώσεως της Σλοβακίας εις ενιαίον κράτος μετά της ελευθέρας πλέον χώρας των Τσέχων και κατώρθωσε να καταπνίξη την εκδηλωθείσαν εναντίον της λύσεως αυτής αντίδρασιν των Ούγγρων, οι οποίοι επεδίωκον να αποτρέψουν με κάθε τρόπον την συνένωσιν των δύο σλαυϊκών εθνοτήτων της Κεντρικής Ευρώπης. Ούτως εδημιουργήθη διά πρώτην φοράν εν τη ιστορία το διαλυθέν ήδη ηνωμένον τσεχοσλοβακικόν κράτος και εδημιουργήθη ο όρος τσεχοσλοβακικόν έθνος διά τας δύο σλαυϊκάς εθνότητας της Κεντρικής Ευρώπης, τους Τσέχους και τους Σλοβάκους.

Την 14ην Νοεμβρίου 1918 τρείς ημέρας μετά την τελικήν ανακωχήν, συνήρχετο εν Πράγα η πρώτη εθνική τσεχοσλοβακική συνέλευσις, αποτελεσθείσα εκ 256 μελών εξ ων 44 Σλοβάκοι, και κατήρξαντο της ψηφίσεως του νέου συντάγματος. Ψυχή της όλης κινήσεως ήτο ο αποθανών προ τριετίας εθνικός ηγέτης των Τσέχων και πρώτος πρόεδρος της νέας δημοκρατίας Θωμάς Μαζαρύκ, διαπρεπής φιλόσοφος καθηγητής εν τω τσεχικώ πανεπιστημίω της Πράγας, κύριος δε βοηθός αυτού και πρώτος υπουργός των Εξωτερικών, ο δεύτερος και τελευταίος πρόεδρος της μεγάλης Τσεχοσλοβακίας Εδουάρδος Μπένες. Ο Μαζαρύκ διαφυγών εις τας χώρας των συμμάχων της Συνεννοήσεως, μετά την έκρηξιν του πολέμου, ειργάσθη εκεί δραστηρίως διά την ανεξαρτησίαν της χώρας του. Ήδη από του Απριλίου του 1918 ότε συνήλθεν εν Ρώμη το συνέδριον των υπό την αυστροουγγρικήν κυριαρχίαν ευρισκομένων εθνικών μειονοτήτων, οι Τσέχοι εξεδήλωσαν τας συμπαθείας των προς τας δυνάμεις της Συνεννοήσεως και προέβησαν εις την ίδρυσιν εν Παρισίοις εθνικής τσεχοσλοβακικής επιτροπής. Εν τω μεταξύ ανεμίχθησαν ενεργώς και εις τον πόλεμον υπέρ των συμμάχων, δημιουργήσαντες εκ των εν τω εξωτερικώ Τσέχων και των αιχμαλώτων λεγεώνας αι οποίαι επολέμησαν εις όλα τα πολεμικά θέατρα παρά το πλευρόν της Αντάντ. Πρώτη η αγγλική κυβέρνησις ανεγνώρισεν από της 9ης Αυγούστου 1918 το τσεχοσλοβακικόν έθνος ως σύμμαχον και την εν Παρισίοις επιτροπήν ως αντιπρόσωπον της μελλούσης τσεχοσλοβακικής κυβερνήσεως.

Η συνθήκη των Βερσαλλιών καθώρισε τα προς την Γερμανίαν σύνορα της Τσεχοσλοβακίας διά της προσαρτήσεως εις αυτήν της μικράς περιοχής Χρατσίν της τέως γερμανικής Σιλεσίας, κειμένης εις το σημείον της συναντήσεως των παλαιών τσεχοπολωνικών συνόρων. Διά της προς την Αυστρίαν συνθήκης του Αγίου Γερμανού η Βοημία και η Μοραβία μετά της χώρας των Σουδητών, παλαιαί επαρχίαι της δυαδικής αυστροουγγρικής μοναρχίας υπαγόμεναι αμέσως υπό την κυριαρχίαν της Αυστρίας, εκηρύσσοντο ανεξάρτητοι, προσηρτάτο δε εις αυτάς και μικρόν τμήμα της καθαρώς αυστριακής επαρχίας της Κάτω Αυστρίας. Διά της ιδίας συνθήκης αυτής καθωρίζετο και το καθεστώς της Καρπαθικής Ουκρανίας εις την ανατολικήν εσχατιάν του κράτους. Η χώρα αυτή προσηρτήθη συμφώνως προς την επιθυμίαν των κατοίκων της εις την Τσεχοσλοβακίαν υπό τον όρον ότι θα ετέλει υπό καθεστώς αυτοδιοικήσεως. Το αυτόνομον εν τούτοις καθεστώς δεν είχεν εφαρμοσθή μέχρι της διεθνούς κρίσεως του παρελθόντος Σεπτεμβρίου. Διά της τρίτης συνθήκης του Τριανόν δι' ής ερρυθμίσθησαν αι σχέσεις των συμμάχων μετά της Ουγγαρίας, ερρυθμίσθη η τύχη της Σλοβακίας, η οποία απετέλει προ του πολέμου τμήμα της Ουγγαρίας, κυβερνωμένη απ' ευθείας από το Τέκο νοβούλιον της Βουδαπέστης. Τέλος το 1920 και ενώ οι μπολσεβίκοι είχον εισβάλει εις την Πολωνίαν, οι Τσεχοσλοβάκοι προσήρτησαν την μικράν πολωνικήν περιοχήν του Τέσεν, η οποία κατά την κρίσιν του Σεπτεμβρίου 1938 απεδόθη εις την Πολωνίαν.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

Το ούτω συγκροτηθέν τσεχοσλοβακικόν κράτος ήτο το μεγαλύτερον εκ των μεσογειακών κρατών της Ευρώπης καταλαμβάνον εμβαδόν 140.394 τετραγωνικών χιλιομέτρων, υπερτερούν δηλαδή την Ελλάδα κατά 10.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Ο πληθυσμός του κατά τους τελευταίους υπολογισμούς, ανήρχετο εις 15 σχεδόν εκατομμύρια κατοίκων. Είχεν όμως το σοβαρόν μειονέκτημα ν' αποτελήται από πολυαρίθμους εθνότητας αι οποίαι αντεπροσώπευον τα 34,5 εκατοστά του πληθυσμού. Τα υπόλοιπα 65,5 εκατοστά απετέλουν οι Τσέχοι και οι Σλοβάκοι αδελφοί σλαυϊκοί λαοί αποτελούντες μαζί με τους Πολωνούς την λεγομένην ομάδα των δυτικών Σλαύων. Και μεταξύ των όμως δεν υπήρχεν απόλυτος ομόνοια διότι υφίστατο σοβαρά διαφορά πολιτισμού. Οι Τσέχοι υπολογιζόμενοι εις 7,5 περίπου εκατομμύρια (50 εκατοστά του συνολικού πληθυσμού) και κατοικούντες την Βοημίαν και την Μοραβίαν, είχον σημαντικώς προοδεύσει, από της εποχής της αυστροουγγρικής κυριαρχίας, τόσον από κοινωνικής, όσον και από οικονομικής και πνευματικής απόψεως, διέθετον δε μεγάλα αστικά κέντρα. Τουναντίον οι Σλοβάκοι αποτελούμενοι και μέχρι σήμερον από πληθυσμόν σχεδόν εξ ολοκλήρου αγροτικόν, ετέλουν υπό την επίδρασιν της υπό τους Ούγγρους μακραίωνος δουλείας. Εξ άλλου με το να τελούν εν μειοψηφία έναντι των Τσέχων, αφού ο αριθμός των δεν υπερέβαινε τα 2.500.000, ευρέθησαν εν μειονεκτική θέσει έναντι των Τσέχων, οι οποίοι κυρίως διηύθυναν την διοίκησιν, τον στρατόν και την οικονομίαν της χώρας. Εκ των άλλων εθνικών μειονοτήτων της παλαιάς Τσεχοσλοβακίας τα 23,4% ήσαν Γερμανοί (3.900.000 περίπου), εγκατεστημένοι κυρίως εις την Βοημίαν και την Μοραβίαν και ιδίως εις τα προς την Γερμανίαν και την Αυστρίαν σύνορα των δύο χωρών. Οι πλειονότης των Γερμανών αυτών ήσαν οι Σουδήται καλούμενοι ούτω από τα παρά την βορειοδυτικήν μεθόριον Σουδήτια όρη υπό τα οποία κατοικούν. Δευτέρα κατά σειράν μειονότης ήσαν οι Ούγγροι (5,6%) εγκατεστημένοι εις την νοτίαν παρυφήν της Σλοβακίας και ειδικώτερον εις την περιοχήν η οποία δυνάμει των συμφωνιών του Μονάχου και της διαιτησίας της Βιέννης, περιήλθε τον παρελθόντα Οκτώβριον εις την Ουγγαρίαν. Άλλαι μικρότεραι μειονότητες ήσαν οι Καρπαθορρουθήνοι (3,5%, ήτοι 600.000 περίπου), προσαρτηθέντες ήδη εις την Ουγγαρίαν, οι Πολωνοί (0,6%), οικούντες την προσαρτηθείσαν εις την Πολωνίαν μετά την κρίσιν του Σεπτεμβρίου περιοχήν του Τέσεν, και οι Εβραίοι (1,4%), κατοικούντες ιδίως εις την Σλοβακίαν και την Καρπαθοουκρανίαν.

Από καθαρώς γεωγραφικής απόψεως η Τσεχοσλοβακία απετελείτο εκ του Βοημικού υψιπέδου χώρας υψηλής μεν αλλά πεδινής, περιβαλλομένης γύρω υπό ορέων και δεσποζούσης των γερμανικών πεδιάδων αφ' ενός και της κοιλάδος του Δουνάβεως αφ' ετέρου. Υψηλή χώρα είνε επίσης η εν συνεχεία και προς ανατολάς της Βοημίας κειμένη Μοραβία καθώς και η Σλοβακία μετά της ακραίας προς ανατολάς Καρπαθοουκρανίας. Γενικώς η Τσεχοσλοβακία, λόγω του υψηλού εδάφους της, δεσπόζει των γερμανικών, πολωνικών και ουγγρικών πεδιάδων, διά την μορφήν δε και την θέσιν της οι Γερμανοί την παρωμοίαζον προ της κρίσεως του παρελθόντος Σεπτεμβρίου προς αεροπλανοφόρον εγκατεστημένον εις την καρδίαν της Γερμανίας.

Ο πύργος του Βρανόβ (ΙΓ' αιών), εν των χαρακτηριστικωτέρων μεσαιωνικών κτιρίων της Βοημίας

Παρά τας εθνολογικάς αδυναμίας της η Τσεχοσλοβακία εθεωρείτο εκ των μάλλον προηγμένων οικονομικώς χωρών της Ευρώπης. Το έδαφός της είνε σχεδόν εξ ολοκλήρου παραγωγικόν επιτρέπον την εντατικήν καλλιέργειαν των ευφορωτέρων ιδίως ζωνών, την ανάπτυξιν της κτηνοτροφίας εις τας ολιγώτερον ευφόρους και την εκμετάλλευσιν των δασών και του υπεδάφους εις τας υπολοίπους. Το σύνολον του παραγωγικού εδάφους κατελάμβανεν, επί του συνόλου της χώρας, όπως είχε προ του πρώτου διαμελισμού τον παρελθόντα Οκτώβριον, τα 95 εκατοστά αυτού. Το ήμισυ της εκτάσεως αυτής ήτο καλλιεργήσιμον. Ιδεώδης ήτο και η κατανομή του πληθυσμού από απόψεως απασχολήσεως, πρέπει δε να σημειωθή ότι εις την Τσεχοσλοβακίαν ουδέποτε το ποσοστόν της ανεργίας είχεν ανέλθη επικινδύνως. Συγκεκριμένως τα 39,6% του πληθυσμού ήσαν γεωργοί, τα 33,8 ησχολούντο με την βιομηχανίαν, τα 10,7 με το εμπόριον και τας μεταφοράς, τα 10,4 με τα ελευθέρια επαγγέλματα και τας οικιακάς εργασίας και τα 5,5 απησχολούντο εις τας κρατικάς και δημοτικάς υπηρεσίας και το στράτευμα. Ειδικώτερον το έδαφος της Τσεχοσλοβακίας κατενέμετο ως εξής από απόψεως είδους εκμεταλλεύσεως: Καλλιεργείται 42,69% του συνόλου, λειμώνες 9,78%, πάρκα και κήποι 1,17%, αμπελώνες 0,12%, βοσκαί 8,20%, δάση 33,11%. Εις τα καλλιεργήσιμα εδάφη εσπείροντο σιτηρά των οποίων όμως η απόδοσις δεν εκάλυπτε τας ανάγκας της εσωτερικής καταναλώσεως. Εκ παραλλήλου όμως οι Τσεχοσλοβάκοι είχον αναπτύξει εις μέγιστον βαθμόν την καλλιέργειαν των ζαχαροτεύτλων, η ασχολουμένη δε με την κατεργασίαν της σακχάρεως βιομηχανία υπερέβαινεν όλας τας αναλόγους ευρωπαϊκάς. Τα τελευταία έτη εκαλλιεργήθη ευδοκίμως και ο καπνός ιδίως εν Σλοβακία. Η γεωργία ενισχύθη μεγάλως εν Τσεχοσλοβακία μετά την απελευθέρωσιν της χώρας χάρις εις την επελθούσαν το 1919 ριζικήν αγροτικήν μεταρρύθμισιν. Δυνάμει των ψηφισθέντων τότε νομοθετικών μέτρων επεξετάθη η μικρά ιδιοκτησία ιδίως η τσεχική εις βάρος των μεγάλων Γερμανών και Ούγγρων γαιοκτημόνων. Το κράτος απηλλοτρίωσεν όλα τα κτήματα τα υπερβαίνοντα κατ' έκτασιν τα 150 εκτάρια καλλιεργησίμου γής ή τα 250 εκτάρια γής άλλης κατηγορίας. Δυνάμει του αγροτικού νόμου διενεμήθησαν 926.817 εκτάρια γής εξ ών τα 52% εδόθησαν εις μικρούς γεωργούς και τα 25% εις παντελώς ακτήμονας.

Η Τσεχοσλοβακία είνε πλουσιωτάτη και εις δάση καλύπτοντα το τρίτον της επιφανείας της χώρας. Ειδικώτερον το ήμισυ περίπου της εκτάσεως της Καρπαθοουκρανίας καλύπτεται υπό δασών. Τα κωνοφόρα καλύπτουν 23.300 τετραγωνικά χιλιόμετρα και τα πλατύφυλλα περιλαμβάνοντα κυρίως δρύς και φηγούς 12.700. Η ετησία παραγωγή ξυλείας ανήρχετο κατά μέσον όρον εις 15 εκατομμύρια κυβικά. Η κτηνοτροφία περιελάμβανε κυρίως βοοειδή, χοίρους και όρνιθας. Ο περισσότερον όμως ανεπτυγμένος οικονομικός κλάδος του διαλυθέντος κράτους ήτο βιομηχανία εγκατεστημένη ιδίως εις το δυτικόν τμήμα της χώρας (Βοημία και Μοραβία), το οποίον θεωρείται μεταξύ των βιομηχανικωτέρων της Ευρώπης. Την βιομηχανικήν των ανάπτυξιν οφείλουν αι δύο αυταί χώραι εις την αφθονίαν των εν αυταίς γαιανθράκων και της ξυλείας, εις την ανάγκην της προμηθείας γεωργικών μηχανών και υφασμάτων εις τας γύρω γεωργικάς περιοχάς, εις την κεντρικήν της γεωγραφικήν θέσιν, ευνοούσαν τας ανταλλαγάς και εις την ύπαρξιν αφθόνων τεχνιτών ειδικευμένων επί γενεάς εις τας διαφόρους βιομηχανίας. Τα βοημικά ειδικώς κρύσταλλα θεωρούνται εκ των ποιοτικώς καλυτέρων του κόσμου.

Η τσεχική βιομηχανία ήτο ανεπτυγμένη πολύ προ της ιδρύσεως του τσεχικού κράτους, η Βοημία δε και η Μοραβία απετέλουν το βιομηχανικώτερον κέντρον της διαλυθείσης Αυτοκρατορίας. Χαρακτηριστικόν είνε ότι εις το τσεχοσλοβακικόν κράτος περιελήφθησαν τα 58,8 % της όλης αυστριακής βιομηχανίας, ειδικώτερον δε τα 92 %, της ζαχαροβιομηχανίας, τα 57 % της ζυθοβιομηχανίας, τα 75 % των χημικών βιομηχανιών, τα 60 % της μεταλλουργίας, τα 100 % της βιομηχανίας πορσελάνης, τα 92 % της υαλουργίας, τα 75 % της υποδηματοποιίας, τα 65 % της χαρτοποιίας, τα 75 % της βιομηχανίας βαμβακερών και τα 80 % των μαλλίνων. Τα αξιολογώτερα βιομηχανικά κέντρα ήσαν αι: Λίμπερετς, Πίλσεν, Τέσεν, Χέμπ, Όστραβα, Κλάντνο, Γιάμπλονετς, Τσέρνοβ και Μόστ, όπου τα 50—70 εκατοστά του πληθυσμού είνε βιομήχανοι εργάται. Αι ασχολούμεναι με τας μεγάλας βιομηχανίας επιχειρήσεις είχον συνολικά κεφάλαια 8 δισεκατομμυρίων κορωνών, ελειτούργουν δε εν όλη τη χώρα άνω των 17,000 εργοστασίων.

Ειδικώς κατά βιομηχανικούς κλάδους η υφαντουργία κατέχουσα την πρώτην θέσιν εν τη χώρα απησχόλει 280.000 εργατών εργαζομένων εις 1.500 εργοστάσια και κατείχε την 6ην θέσιν εν Ευρώπη, ερχομένη μετά την Αγγλίαν, Γερμανίαν, Ρωσίαν, Γαλλίαν και Ιταλίαν. Την δευτέραν θέσιν από απόψεως αριθμού εργατών, αλλά την πρώτην από απόψεως κεφαλαίων κατέχει η μεταλλουργία, ενισχυομένη, χάρις εις την άφθονον εν τη χώρα παραγωγήν σιδήρου, γραφίτου, χαλκού, κασσιτέρου, ορυκτελαίων και γαιανθράκων. Η ετησία παραγωγή σιδήρου έφθανε το 1,5 εκατομμύριον τόννων και η του χάλυβος το 1,9 εκατομμύριον τόννων. Περίφημα ιδίως είνε τα εις το Πίλσεν εργοστάσια Σκόντα απασχολούντα 25.000 εργατών και κατασκευάζοντα πυροβόλα, ατμομηχανάς, γεωργικά εργαλεία, αυτοκίνητα κλπ. Εκ των άλλων βιομηχανιών εξέχουσαν θέσιν κατέχει η ζαχαροβιομηχανία παράγουσα το 1/8 της παγκοσμίου παραγωγής ζαχάρεως και η ζυθοβιομηχανία εξασφαλίζουσα εις την χώραν την πέμπτην θέσιν εν τω κόσμω. Η ετησία παραγωγή ζαχάρεως αποδίδει 12,5 εκατομμύρια στατήρας, εργάζονται δε εν Βοημία και Μοραβία 147 εργοστάσια ζαχάρεως και εις όλην την χώραν 163. Εργοστάσια ζύθου υπάρχουν εις μόνην την Πράγαν και το Πίλσεν 385. Τέλος η βιομηχανία ξύλου και η χαρτοποιία ευρίσκονται εις μεγάλην ακμήν χάρις εις την αφθονίαν πρώτων υλών, καθώς και αι βιομηχανίαι του δέρματος, της πορσελάνης και της υάλου.

Το εμπόριον έλαβε και μετά τον πόλεμον τεραστίαν ανάπτυξιν χάρις εις την δραστηρίαν προσπάθειαν την οποίαν κατέβαλον οι Τσέχοι εις την εξεύρεσιν νέων αγορών καταναλώσεως και χάρις εις την εξαιρετικήν ποιότητα των προϊόντων της. Το πυκνόν δίκτυον σιδηροδρομικών συγκοινωνιών αφ' ενός και η ευνοϊκή θέσις της χώρας εν τω κέντρω της Ευρώπης συνετέλεσαν εις την σημειωθείσαν πρόοδον. Σημειωτέον ότι οι πλωτοί ποταμοί Έλβας και Όντερ προς βορράν και Δούναβις προς νότον συνετέλεσαν σημαντικώς εις την διευκόλυνσιν του εμπορίου, αι μεταπολεμικαί δε συνθήκαι εξησφάλιζον εις το τσεχικόν εμπόριον διεξόδους εις τους λιμένας Τεργέστης, Αμβούργου και Στετίνου. Οπωσδήποτε είνε γεγο-

(Συνέχεια εις την 2αν σελίδα)

Αριστερά: Γενική άποψις της Μπρατισλάβας εν Σλοβακία. Δεξιά: Τα λουτρά του Κάρλσμπαντ (τσεχ. Κάρλοβυ-Βάρυ) ιδρυθέντα υπό του Καρόλου Δ' το 1358 μ. Χ.

ΤΟ ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΝ ΤΕΡΑΣ

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΝΕΡΩΝ

ΕΝΑΣ ΑΥΤΑΡΧΙΚΟΣ ΚΑΙ ΘΡΑΣΥΔΕΙΛΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ. — Από γονείς ακολάστους και αιμομίκτας εγεννήθη το 37 μ. Χ. ένα παχουλό και ροδαλό παιδί, ο Νέρων. Όταν οι συγγενείς συνεχάρησαν τον πατέρα του μωρού, τον Γναίον Δομίτιον Αινόβαρβον, αυτός εγέλασε και τους είπεν ότι από αυτόν και την Αγριππίναν δεν ήτο δυνατόν να γεννηθή παρά ένα τέρας. Και η προφητεία του πατρός, ο οποίος ήτο μεν έκφυλος, ανεγνώριζεν όμως τα ελαττώματά του, απεδείχθη αληθής. Ο Νέρων ανήλθεν εις τον θρόνον εις ηλικίαν 17 ετών. Ήτο φιλόδοξος, ανήθικος, σκληρός και είχε πάθος διά τας Καλάς Τέχνας και την ρητορικήν.

2ον

Η μικρή Αγριππίνα παρ' όλην την ωριμότητα και τη φωτιά των ορμών της και παρ' όλην την διαφθοράν της υπέφερε πάρα πολλά από τον αιμοβόρον άνδρα της. Δεν της έφτανε όμως η μαρτυρική ζωή, πού της έκαμνε ο Γναίος Δομίτιος, υπέφερε πολλά και από τας δυστυχίας της οικογενείας της. Η μητέρα της η Αγριππίνα η πρεσβυτέρα μισούσε θανάσιμα τον αυτοκράτορα Τιβέριον γιατί ήτο βεβαία, ότι αυτός εδηλητηρίασε τον άνδρα της. Επί δέκα χρόνια η χήρα του Γερμανικού εζήτει εκδίκησιν. Εις το τέλος έλαβε μέρος σε μιά συνωμοσία, την οποίαν ωργάνωσαν οι εχθροί του Τιβερίου με σκοπόν να δολοφονήσουν τον αυτοκράτορα και ν' ανεβάσουν εις τον θρόνον τον μεγαλύτερον υιόν της Αγριππίνας, πού ελέγετο Νέρων.

Αυτός ο Νέρων ήτο ένας αντιπαθητικός και διεφθαρμένος νέος. Όταν ο Τιβέριος αντελήφθη την συνωμοσίαν, εξώρισε την Αγριππίναν στην νήσον Πανταδαρίαν, όπου έμεινε τέσσαρα χρόνια. Εκεί η υπερήφανη έγγονή του Αυγούστου έκαμε απεργίαν πείνης και απέθανε.

Τον Νέρωνα τον έρριψε εις τας φυλακάς της νήσου Ποντίας. Κι αυτός έκαμε όπως αργότερα κι' η μητέρα του. Δηλαδή έκαμε απεργίαν πείνης και απέθανε διά να μη δώση εις τον δήμιον την χαράν να τον θανατώση. Τον Νέρωνα αυτόν κανένας δεν τον ελυπήθη διά το τραγικόν τέλος του.

Ο δεύτερος υιός της Αγριππίνας ελέγετο Δρούσος. Φαίνεται πώς ήτανε τρελλός. Ο Τιβέριος τον έκλεισε και αυτόν στα υπόγεια των ανακτόρων του και τον υπέβαλλεν εις πολλά μαρτύρια. Του κατεξέσχισε τας σάρκας και τον άφησε να πεθάνη της πείνας. Ο αυτοκράτωρ διηγείτο στους φίλους του γελώντας, πώς ο τρελλός αυτός Δρούσος αναγκάστηκε από την πείναν να φάγη τα άχυρα της στρωμνής του!

Ο Νέρων περί το 39 π. Χ. (Μουσείον Τορλόνια, Ρώμη)

Με αυτόν τον τραγικόν τρόπον η Αγριππίνα η νεωτέρα έχασε τη μητέρα της και τα δυο μεγαλύτερα αδέρφια της. Της έμενε ένας τρίτος αδερφός ο Καλιγούλας. Ο Τιβέριος είχεν έναν έγγονον τον Γέμελλον, τέκνον του υιού του Δρούσου, πού τον εδολοφόνησεν η γυναίκα του η Λιβία, αδερφή του Γερμανικού. Αυτοί οι δύο, ο Καλιγούλας και ο Γέμελλος θα διεξεδίκουν μίαν ημέραν τη διαδοχή του Τιβερίου.

Ο Τιβέριος δεν τολμούσε να ορίση διάδοχόν του τον Καλιγούλαν. Διότι τον ήξευρε πόσον είτανε διεφθαρμένος και επί πλέον είχε συχνάς κρίσεις μανίας. Όσον εγήρασκεν ο αυτοκράτωρ τόσον υπέβλεπε τον Καλιγούλαν. Μίαν ημέραν τον αντελήφθη, πού έρριψε μιά γρήγορη ματιά γεμάτην κακίαν και μίσος στόν εξάδελφόν του το Γέμελλον. Κι' ο αυτοκράτωρ εφώναξε: «θα τον σκοτώσης αυτόν μιά μέρα — μα και σένα θα σε σκοτώσουν άλλοι». Ενώ έλεγε αυτά ο Τιβέριος, το θηρίον, ήρχισε να κλαίη. Γιατί έβλεπε όλας τας ραδιουργίας και τας συνωμοσίας που έκαμναν εξακολουθητικά οι συγγενείς του εναντίον του και ήθελε τώρα, πού δεν ημπορούσε πιά να βρίσκη ευχαρίστησιν εις την δυστυχίαν και τον θάνατον των άλλων, ν' αφήση εις την Ρώμην, όταν θα απέθνησκε, την εσωτερικήν ειρήνην, πού τόσον την επιθυμούσεν ο λαός.

Αλλά σε λίγο, στα 37, νέαι οικογενειακαί στενοχωρίαι ήλθαν να ταράξουν και πάλιν την ζωήν της Αγριππίνας. Έως τώρα είχε συγχωρήσει εις τον άνδρα της όλας του τας ατιμίας και τα κακουργήματα. Μα ξαφνικά ανεκάλυψε, ότι ο Γναίος Δομίτιος τα είχε με την αδελφήν του την Δομιτίαν Λεπίδαν. Και φαίνεται πώς αυτή η Αγριππίνα ενήργησε να καταγγελθή δημοσία εις το δικαστήριον ο σύζυγός της επί αιμομιξία. Επειδή όμως και η ιδία είχε περιπέσει εις το αυτό αμάρτημα με τον αδελφό της τον Καλιγούλαν, γι' αυτόν τον λόγον ο Τιβέριος απηγόρευσε να προχωρήση η υπόθεσις δικαστικώς, διότι θα εξηυτελίζετο ολόκληρος η οικογένειά του.

Ως τα τελευταία του ο Τιβέριος δεν απεφάσιζε ποίον θα ώριζε διάδοχόν του. Ο κακός και διεστραμμένος χαρακτήρ του Καλιγούλα τον ετρόμαζε. Είχε ώρας, πού εφαίνετο πράος και πειθαρχικός· έδειχνε πώς είχε συνείδησιν των καθηκόντων του και μετανοούσε διά τα σφάλματά του. Συχνότερον όμως εδεικνύετο φοβερά κτηνώδη και άγριος και περιέπιπτεν από την πλέον θορυβώδη ακολασίαν εις την πλέον σιωπηλήν μελαγχολίαν.

Ο Καλιγούλας ήτο υψηλός, ευκίνητος και εφαίνετο υγιούς κράσεως. Όμως ήτο ωχρός, δασύτριχος καθ' όλον του το σώμα και εν τούτοις φαλακρός. Η όψις του ήτο απαισία. Συχνά μία έκφρασις τρέλλας ήστραπτε ανάμεσα από τας πυκνάς του βλεφαρίδας στα ολάνοικτα και ακίνητα μάτια του. Το στόμα του ήτο μικρόν και εφανέρωνε μεγάλην ωμότητα. Και συχνά έβγαζε ένα βουβό μούγκρισμα, πού επροκάλει την φρίκην. Όμως εις τας στιγμάς, καθ' ας ήτο στα καλά του, ο Καλιγούλας είχε ευχάριστον παρουσιαστικόν.

Ο καλύτερος φίλος του αυτήν την εποχήν ήτο ο Ηρώδης Αγρίππας, ανεψιός του Ηρώδου, πού εδίκασε τον Κύριον. Ήτο περίπου κατά είκοσιν έτη μεγαλύτερος από τον Καλιγούλαν. Αυτός του εκαλλιέργησεν όλας τας διεστραμμένας κλίσεις της Ανατολής και κοντά εις αυτά του εδίδαξε και την αντίληψιν, πού είχαν οι Ανατολίται βασιλείς περί της εξουσίας των. Αυτά τα μαθήματα απέδωσαν τους καρπούς των, όταν ο Καλιγούλας ανέβη εις τον θρόνον. Τότε ήρχισε να αντλή από τον αυτοκρατορικόν του δεσποτισμόν όλας τας ηδονάς ενός μανιακού.

Μίαν ημέραν, καθ' ήν οι δύο φίλοι εξήλθαν εις περίπατον με αμάξι, ο Ηρώδης εψιθύρισεν εις το αυτί του Καλιγούλα, πώς ελπίζει γρήγορα να πεθάνη ο γέρων αυτοκράτωρ Τιβέριος και πρόσθεσε, ότι θα ήτο πολύ εύκολον να βγάλουν από την μέσην τον Γέμελλον. Ο αμαξάς ήκουσεν αυτήν την κουβέντα κι' έτρεξε να ειδοποιήση τον αυτοκράτορα. Ο Τιβέριος συνέλαβεν αμέσως τον Ηρώδην και τον έρριψεν εις την φυλακήν.

Την άνοιξιν του 37 εφάνη μίαν στιγμήν ότι ο Τιβέριος θα απέθνησκεν. Ήτο σχεδόν ογδοντάρης κ' υπέφερεν από γεροντικήν αδυναμίαν και από άλλας ασθενείας. Έλεγε, πώς εβαρέθηκε την ζωήν και ήθελε να αποθάνη. Η ενθύμισις των εγκλημάτων του του εβάραινε τώρα την συνείδησιν. Ξαφνικά διεδόθη, ότι ο Τιβέριος απέθανεν. Τότε ένας φίλος του Ηρώδη έτρεξεν ευθύς εις την φυλακήν και εφώναξεν εβραϊστί εις αυτόν: «Απέθανεν ο γηραιός λέων!»

Ο εκατόνταρχος της φρουράς της φυλακής ηρώτησε τότε τον Ηρώδην τί του είπεν ο φίλος του και εχάρη τόσον. Ο Ηρώδης εξεμυστηρεύθη το πράγμα. Και συνάμα παρήγγειλε να ετοιμάσουν ένα πλουσιώτατον δείπνον, εις το οποίον εκάλεσεν όλους τους αξιωματικούς της φυλακής. Αλλά την ώραν που έτρωγαν και η ευθυμία είχε φθάσει εις το κατακόρυφον της τους επληροφόρησαν ότι η είδησις ήτο ψευδής. Αμέσως εσηκώθησαν όλοι σαν τρελλοί από το τραπέζι, εμάζευσαν τα φαγητά, τα ποτήρια και τα πιάτα και έδεσαν εκ νέου με τας αλυσίδας του τον κατάπληκτον Ηρώδην.

ΑΥΡΙΟΝ: Η συνέχεια.

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Άργυς.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (Θέατρον Ἀλκής). «Ἐλθοῦ σύντροφε».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Θέατρον Ἀλκής). «Ἀγάπη».
ΛΥΡΑΝΤΖΑΚΟΥ. «Τὸ κορίτσι».
ΠΕΤΡΑΚ. «Ἡ Ἀθήνα ἔχει κέφια».
ΦΟΙΝΙΞ. «Ἀν ἀγαπᾶς, λάμπρισε τὴν ἀγορά».
Κυνηγετικὸν γυμναστήριον

ΑΣΤΥΚΟΝ. «Μπρὸς Ἀντωνάκενα».
ΑΛΗΘΕΙΑ. «Ἀνθρωποφάγος».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Ἐξαπάτησις».
ΙΡΙΣ. «Τρεῖς μπέτερες κορίτσια».
ΚΡΟΝΟΣ. «Ἡ ἀγάπη φύλακάς».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Τὸ ζυνοδεχεῖον τοῦ Βορειᾶ».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ξεοῦ».
ΟΥΡΑΝΙΑ (Χαρ.). «Ἀλέξης».
ΡΕΞ. «Ἀλεξάνδρεια».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ἀνθρωποφάγος».
ΠΑΛΑΙΟΝ. «Ἀγάπη».
ΡΕΞ. «Μπρὸς Ἀντωνάκενα».
ΣΙΝΕΑΚ. «Ἀνθρωποφάγος».
ΣΙΝΕΡΑΜΙΣ. Ἐπίσημος κλὰν ἀπὸ 10 π.μ.
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ἀλέξης σὲ δυὸ κορίτζες».
ΑΡΗΣ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Πάρη».
ΑΤΟΛΣ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Πάρη».
ΕΛΛΑΣ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Πολιτικοῦ».
ΘΗΣΕΥΣ. «Τὸ μυστικὸ τοῦ Φαλκόν».
ΚΑΛΕΣΤΙΣ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Πάρη».
ΠΑΛΛΑΣ (Τέγνη). «Τὸ τέρας τοῦ ἀνθρώπου».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Λόνδρα κρυστὴ ἐπέλασις».

Πειραιώς καὶ Προαστίων

ΒΛΑΧΑΝΑ. «Ἡ Σφίγξ τοῦ Ἀπόλλωνος».
ΕΛΠΙΣ. «Ἐπιλογὴ κρίσιμος».
ΛΥΡΑ. «Ἀθῶα γυναῖκα».
ΠΑΛΑΣ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Πάρη».
ΣΑΛΑΜΙΣ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Πάρη».
ΦΑΞ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Πάρη».
ΑΛΚΑΣΤΕΡ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Πάρη».
ΠΑΛΛΑΣ (Τέγνη). «Τὸ τέρας τοῦ ἀνθρώπου».

Ἀθηναϊκὰ Θέατρα

ΒΟΣΙΚΑΙΑ. «Ἡ Σφίγξ τοῦ Ἀπόλλωνος».
ΕΛΠΙΣ. «Ἀνθρωποφάγος».
ΛΥΡΑ. «Ἀνθρωποφάγος».
ΠΑΛΑΣ. «Ἀνθρωποφάγος».
ΦΑΞ. «Ἀνθρωποφάγος».
ΑΛΚΑΣΤΕΡ. «Ἀνθρωποφάγος».
ΧΑΙΤΑΝΙΑ. «Ἀνθρωποφάγος».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Πάρη».
ΕΚΛΑΡ. (Κοκ.). «Ἡ ἀγάπη τοῦ Πάρη».
ΕΛΛΑΣ (Κοκ.). «Τὸ ἔρημο τὸ Σπίτι».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκ.). «Ἀνθρωποφάγος».
ΓΚΡΕΚΑ (Ν. Φιλ.). «Τὸ ναυτικὸ τραγοῦδι».
ΠΟΣΕΙΔΩΝ (Κοκ.). Τραμβὲ καὶ Κοκολίς.
ΑΝΤΙΠΑΡΟΣ (Κοκ.). «Ἀνθρωποφάγος».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μεθώνης — Μακρυγιάννου 19

«ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ»
Τὸ καλλίτερο θέαμα
εἰς καλλίτερο θέατρο

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΟΣ
ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν μεταξὺ ἐπιτηδείων σφυροπριστῶν δι' ἐνεργείας τοῦτου τὴν ἐξάμηνον ἐργασίαν ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς ὅρων: Ἀριθ. 1939, ἡμέρας Τετάρτης καὶ ὥραν 5ην μ.μ. ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπείας ἡ ἐργασία ἰσοπεδώσεως καὶ κοπῆς τῶν ἀναγκαίων ἀφίξεις, ἐντάσεως ὅποιθεν τοῦ ἀναθοῦμ Σ. Ε. Κ. σύμφωνος πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ο.Λ.Π. συνταχθεῖσαν μελέτην καὶ τοῦ ἡμετέρου ἀριθ. 1939 διακηρύξεως.

Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη δρχ. 8.600.000.

Ἐγγύησις δρχ. 600.000, εἴς ἄν 200.000 δρχ. ὑποχρεωτικαὶ καὶ τράπεζα καταστεθεῖσα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τὰ δὲ ὑπόλοιπα εἰς χρεώγραφα ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν, συφφόνως τῷ νόμῳ.

Δικτυοὶ ἐργολάβοι Γ' τάξεως δ' ἔργου δύνανται νὰ ἐνδιαφέρωνται.

Ἡ μελέτη καὶ διακηρύξεις εἶναι ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Ο.Λ.Π. (Δ/νσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Τμῆμα Κατασκευῶν (εἰς Ἐλευσῖνα, Ζόνην), ἔνθα δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 14 Μαρτίου 1939
Ἀντιπρόεδρος
Β. ΣΑΡΑΠΕΤΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Εἰς ἐκτέλεσιν 2252/2218/10473/4-3-39 διακηρύξεως Ἐπιμελητηρίου Ναυτικῶν Ἀ. Ἐπιμελητείας Ἐπανελαμβάνεται ὁ ἐξ ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορικοῦ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν κατωτέρω ἀχρήστων εἰδῶν ἐξαρκούντων εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3663/6898/18-8-38 ἀσχετον διακηρυχθεῖσαν ἡμῶν, καὶ τὸν ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ἐξωνείας κατωτάτων τιμῶν προσφορῶν ἤτοι:

1) Γεντήριαι Σ. Ρ. 250 ἑκάστ 140 δρμπερ, μὲ 5 στροφὰς μετὰ τροχαλ. 3ομ. 360 — ἕν. κατωτάτη τιμὴ 1X.000 — ἕν.

2) Γεντήριαι Σ. Ρ. 110 ἑκάστ. 45 δρμπερ, 950 στροφὰς κατωτάτη τιμὴ 1X2.000 — 2.000.

3) Γεντήριαι Σ. Ρ. 70 ἑκάστ. 30 δρμπερ, 950 στροφὰς κατωτάτη τιμὴ 1X1.500 — 1.500.

4) Κινητῆρες Σ. Ρ. 110 ἑκάστ. 8 ἱππ., 950 στροφὰς κατωτάτη τιμὴ 1X3.000 — 3.000.

5) Κινητῆρες Σ. Ρ. 65 ἑκάστ. 6 ἱππ., 830 στροφὰς κατωτάτη τιμὴ 2X600 — 2.000.

6) Κινητῆρες Σ. Ρ. 65 ἑκάστ. 4,87 ἱππ. 1200 στροφὰς, κατωτάτη τιμὴ 1X750 — 750.

7) Κινητῆρ Σ. Ρ. 220 ἑκάστ. 6 ἱππ. 1150 στροφὰς, κατωτάτη τιμὴ 1X3.000 — 3.000.

8) Κινητῆρ Σ. Ρ. 230 ἑκάστ. 12 ἱππ. 660 στροφὰς, κατωτάτη τιμὴ 1X6.000 — 6.000.

9) Κινητῆρ Σ. Ρ. 230 ἑκάστ. 18 ἱππ. 650 στροφὰς, κατωτάτη τιμὴ 1X9.000 — 9.000.

10) Κινητῆρ Σ. Ρ. 230 ἑκάστ. 10 ἱππ. 710 στροφὰς, κατωτάτη τιμὴ 1X5.000 — 5.000.

11) Κινητῆρ Σ. Ρ. 230 ἑκάστ. 26 ἱππ. 900 στροφὰς, κατωτάτη τιμὴ 2X13.000 — 26.000.

12) Βαρούλκον ἀγκυρῶν ΠΑΛΛΑΣΚΑ κατωτάτη τιμὴ 1X3.000 — 3.000.

Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Ναυσταθμῷ τῇ 15ῃ Ἀπριλίου 1939, ἡμέρᾳ Τρίτῃ καὶ ὥρᾳ 10ῃ ἐνώπιον τῆς νομίμου ἐξ ἀξιωματικῶν ἐπιτροπείας. Τὰ ἀναλυτικὰ τῶν προσφορῶν.

Τὸ σκαρίφημα εἶδη ἐχει εἰσαχθεῖ ἀτελῶς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἐκκίνησις ἐκ τῆς πληρωμῆς βασιμῶν φόρων πρὸς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας (5%) ἐπὶ τῆς ἀξίας ὑπὸ τῶν πλειοδοτῶν, συμφώνως τῷ 571 25—2—39 διαταγῇ (ἀποφάσεις Φορολογίας).

Συμπληρωματικαὶ πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῇ Διευθύνσεως Ἐπιχειρήσεις Υ. Π. καὶ Μεταφορῶν Δ/σεως Ὑλ. κοῦ Ναυπηγείου τῆς Ἀθήνας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 10 Μαρτίου 1939
Ο Α. Δ. Β. Ν.
ΕΠ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
Ἀντιναύαρχος

Ἰατρὸς Π. ΝΑΚΗΣ
Δερματολόγος—Ἀφροδισιολόγος
Πάρνης 29, Τηλ. 24-234

Τάρας Σεβτσένκο

(Συνέχεια ἐκ τῆς προ σελίδος)

ἐλαρτέρου αὐξανομένου κράτους ἐξόχου ἐκπροσώπου τῆς ἐν ἐπιβλακείᾳ πλὴν ἐντέλοις αἰσχυνεκαθηρ-αὐτὴν τελεστὴν, διὰ τὴ θυσίαν τῶν ἀγαπῶν τοῦ μεγάλου τῶν τέκνου καὶ ἐρίβα τῆς ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπιβλαβεῖ τοιαρικοῦ τόπε κοσμοπόλου, ἐν ἀμπαστρίαις, ἐν καὶ συγγραφεῖς Τσεν Κουζέλλα Ἐξφράσματα τὸν πατηγοικὸν τὴν ἡ ἀμφιβ. διαβλύωσε ἐστι ἡ θυσία καὶ ἡ πόνος τοῦ θνικοῦ τὸν ἥρωος. ἐ δηγεῖ σπίρωσε τὰ ἑκατομμύρια τοῦ ἀνεκφράστου λαοῦ πρὸς τὴν τελικὴν νίκην.- Ὁ Σεβτσένκο, ἤτο ἀλλὰ κρανοῦ ἀγρότου. Ἐξ ἡλικίας 24 ἐτῶν ἐν ἔτει 1838, ἐστὶ τὸν 1838, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν του ἐκ τῶν ρωσικῶν κατεργῶν ἐπόνει ἐξέτασε τὰ ἀλιεπὶ ποιὴν δι' ἐπαναστατικὴν ἐνέργειαν ἐξόρισε μαθήματα γλυπτικῆς. Μπαμπμμένα τὸν ἐξόρισε τὴν τῆς Πετρουπόλεως καὶ κατόπιν ἐξόρισε τὸν ἐπιστολὴν ἐστιμένου ἐν Πετρουπόλει Γερμανοῦ Ρωσσοῦ ἐπιστολὴν Ἀπολλόνιον Μετρέρας τῶν σπουδῶν, ἀνὰ ἀγόρασιωθῆ εἰς τὴν τέχνην τοῦ, ἐπέστρεφε κρατῶν ἐπὶ τὸν πατρίδα τὸν ἐξόρισε ὅπου ἀμέσως θέτει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κατεδυναστευομένου λαοῦ, τὸ ἀλογοῦρ πατρικὸν τὸν ἀνεμίζει τὸν ἀνεμίζει τὸν ἐλευθερίας τὴν σωτηρίαν τὸν ἀγκρανικὴν ἐλευθέρωσιν τὴν σωτηρία τὸν πτωχῶν, ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀνεμίζει τὸν ἀντικαστρεζίστα τὴν ἀφέτεις τὸ μεγάλον κατεῖ λαοῦ. Ἀλλ' ἐξόρισε ἀπὸ τὴν ἀνυφωσιοῦν εἰς τὴν θέαν ἀλληθῆ ἐθνικοῦ ἤρωος καὶ ἀφρτῆρα. Ἔτσι, ἐπιστρέφει εἰς τὸ τόπον τῆς ἐξόρισε ὁ ἀγόρι τοῦ Ὀκρανοῦ μόνον ἀπὸ τὴν ἀπὸ τὴν ἀνεμίζει τὸν ἀνεμίζει τὸν ἀνεμίζει τὸ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΘΑ ΕΚΛΕΓΗ ΕΚ ΝΕΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ Ο κ. ΛΕΜΠΡΕΝ;

ΠΟΙΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΣΥΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Μετὰ δεκαπενθήμερον περίπου θὰ συνέλθῃ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Παρὰ τὴν βραχύτητα ὅμως τοῦ ὑπολειπομένου διαστήματος, οὐδεμία ἀσφαλὴς πρόβλεψις εἶνε δυνατὸν νὰ διατυπωθῇ ἀπὸ τοῦδε ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ πιθανοῦ διαδόχου τοῦ κ. Λεμπρέν. Οὐδεὶς τῶν φερομένων ὡς ὑποψηφίων — πλὴν μιᾶς ἐξαιρέσεως — ἐξεδήλωσε τὰς φιλοδοξίας του καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν μόνον ὑποθέσεις διατυποῦνται.

Τοῦ κανόνος ἐξαιρεῖται ὁ τέως πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Φερνὰν Μπουϊσσόν, ὅστις δὲν ἀποκρύπτει τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀνωτάτου ἄρχοντος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Προπαγανδίζει ἐπιμόνως τὴν ὑποψηφιότητά του ὑποστηριζόμενος ἀπὸ τὸν κ. Λαβὰλ καὶ ἐλπίζει νὰ νικήσῃ εἰς τὸν δεύτερον ἢ τρίτον γῦρον.

Ὁ κ. Μπουϊσσὸν διατηρεῖ πολλὰς φιλίας ἀπὸ τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν ἦτο πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ φαίνεται ὑποστηριζόμενος ἀπὸ πολλοὺς βουλευτὰς διαφόρων κομμάτων. Παλαιὸς σοσιαλιστής, διατηρεῖ ἀρκετὰς συμπαθείας ἐντὸς τοῦ κόμματος τοῦ κ. Μπλούμ, χωρὶς τοῦτο νὰ τὸν ἐμποδίζῃ νὰ ἔχῃ στενοὺς φίλους καὶ εἰς τὸ κέντρον καὶ εἰς τὴν δεξιὰν ἀκόμη. Παρὰ ταῦτα ὅμως καὶ παρὰ τὰ ἀναμφισβήτητα προσόντα του, ὁ κ. Μπουϊσσὸν δὲν θεωρεῖται ὡς ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος διὰ τὰς κρισίμους στιγμάς, τὰς ὁποίας διέρχεται ὁ κόσμος.

Ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας κ. Ζαννεναὶ καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ἑρριὸ οὐδεμίαν ἐκδηλώνουν ἐπισήμως ἐπιθυμίαν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτάτης θέσεως τῆς ἐξουσίας. Οἱ φίλοι των ἀφήνουν νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι δὲν θὰ ἠρνοῦντο νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς τὴν χώραν καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, ἐὰν τοὺς ἐζητεῖτο. Αἱ ἐλπίδες τοῦ κ. Ἑρριὸ φαίνονται μειωθεῖσαι,λόγῳ τῶν φιλικῶν ἐκδηλώσεών του πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ ἡ θέσις του δὲν φαίνεται βελτιωθεῖσα μετὰ τὸ περίφημον γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον προσεκάλεσε καὶ τὸν κομμουνιστὴν βουλευτὴν κ. Μαρτύ.

Ἀναφέρονται ἐπίσης τὰ ὀνόματα τῶν κ. κ. Πιετρὶ καὶ Κέϋ, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν παρουσιάζουν μεγάλας πιθανότητας διότι δὲν διαθέτουν δύναμιν ὑποστηρικτῶν. Πλὴν τῶν ἀπροσδοκήτων ὑποψηφιοτήτων, διὰ τὰς ὁποίας οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ γίνῃ ἀπὸ τοῦδε, ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα δύο προσωπικοτήτων, αἱ ὁποῖαι, ἂν τελικῶς ὑποβάλουν ὑποψηφιότητα, θὰ μεταβάλουν τοὺς ὅρους τῆς ἐκλογῆς.

Ὁ κ. Λεμπρὲν φαίνεται ὅτι ἐπιθυμεῖ εἰλικρινῶς, ν' ἀποσυρθῇ. Τὴν ἐπιθυμίαν του αὐτὴν ὅμως δὲν συμμερίζονται πολλοὶ φίλοι καὶ συνεργάται του, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπεθύμουν νὰ τὸν ἔβλεπον παραμένοντα εἰς τὰ Ἠλύσια. Οἱ κύκλοι αὐτοὶ λέγουν ὅτι θὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς τῆς ὁποίας θὰ τύχῃ ἀσφαλῶς μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὸ Λονδῖνον, διὰ νὰ τὸν πείσουν, ὅτι ἔχει πατριωτικὸν καθῆκον νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του ἐπὶ μίαν ἀκόμη ἑπταετίαν. Καὶ ἐὰν κατορθώσουν νὰ τὸν πείσουν, φαίνεται, ὅτι ὁ κ. Λεμπρὲν ἔχει μεγάλας ἐλπίδας ἐπανεκλογῆς.

Ὑπάρχει τέλος, ὁ κ. Νταλαντιέ, ὁ ὁποῖος φαίνεται διστακτικός.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΑΜΩΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 18. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις, ἐν τῇ μερίμνῃ της, ὅπως, ἀφ' ἑνὸς μὲν περιορίσῃ τὴν ἀγαμίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διευκολύνῃ τοὺς πολυτέκνους, ἐδημοσίευσε νόμον, δυνάμει τοῦ ὁποίου αὐξάνει σημαντικῶς ἡ φορολογία τῶν ἀγάμων, ἐνῷ, ἀντιθέτως, οἱ ἔγγαμοι καὶ ἀρχηγοὶ πολυμελῶν οἰκογενειῶν ἀπαλλάσσονται ἀπὸ πολλὰ φορολογικὰ βάρη. Ἡ ἐπιβαλλομένη ἐπὶ τῶν ἀγάμων φορολογία ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ εἰσοδήματος ἑκάστου, αὐξάνουσα προοδευτικῶς, προκειμένου περὶ προσώπων μὲ σημαντικὸν εἰσόδημα. Κατὰ τὴν ἰσχύουσαν μέχρι τοῦδε σχετικὴν φορολογίαν, ἐπεβάλλετο τέλος,ποικίλλον ἀπὸ 1.8% προκειμένου περὶ μηνιαίου μισθοῦ 100 μάρκων, μέχρι 16.9% διὰ μισθὸν 600 μάρκων καὶ ἄνω. Ἤδη ἐπιβάλλεται αὔξησις τῆς ὡς ἄνω φορολογίας κατὰ 12.5% διὰ τοὺς ἀγάμους ἄνδρας μέχρις ἡλικίας 65 ἐτῶν καὶ διὰ τὰς γυναῖκας μέχρις ἡλικίας 50 ἐτῶν, προβλέπεται δὲ προοδευτικὴ κλίμαξ, δυνάμει τῆς ὁποίας ὁ φόρος δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν 55% τοῦ μισθοῦ ἢ τοῦ εἰσοδήματος.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Ὁ λόρδος Χάλιφαξ, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς Σούντερλαντ, ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀντιμετωπίζει τὸ ζήτημα καταρτίσεως ἑνὸς ἐφεδρικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τὰς συνήθεις οἰκονομικὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, ἀλλὰ θὰ ἀπετέλει πραγματικὴν ἐφεδρείαν διὰ τὴν περίπτωσιν ἀνάγκης.

Ἀναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ σχέδια τῆς κυβερνήσεως, ὅπως βοηθήσῃ τὴν ναυτικὴν βιομηχανίαν τῆς χώρας, ὁ λόρδος Χάλιφαξ εἶπεν ὅτι ὡς χώρα ναυτικὴ ἡ Μ. Βρεταννία δὲν δύναται ν' ἀνεχθῇ τὴν μείωσιν τοῦ ἐμπορικοῦ της στόλου. Τοῦτο, ἄλλως τε, θὰ ἦτο ὄχι μόνον ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἐπικίνδυνον, ἀλλὰ καὶ στρατηγικῶς καταστρεπτικόν. Οὕτω ἡ κυβέρνησις ἀντιμετωπίζει τὸ ὅλον ζήτημα τόσον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἐθνικῆς ἀμύνης, ὅσον καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἀνεργίας καὶ ζημιῶν τῶν ναυπηγικῶν οἴκων καὶ γενικωτέρων οἰκονομικῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους παρουσιάζει ἡ μείωσις τῆς βρεταννικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

ΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΑΓΚΥΡΑ, 18. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Κατὰ πληροφορίας ἁρμοδίως παρασχεθείσας, τὸ πρῶτον πενταετὲς βιομηχανικὸν πρόγραμμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογὴ ἤρχισε τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1934 συμπληροῦται ἐντὸς ὀλίγου μὲ τὴν ἵδρυσιν τῶν ἐργοστασίων σιδήρου καὶ χάλυβος εἰς Καραμπούκ. Ἡ ἔγκαιρος πραγματοποίησις τοῦ προγράμματος τούτου θὰ ἑορτασθῇ μεγαλοπρεπῶς, εὐθὺς δὲ ἀμέσως, κατὰ Μάϊον δηλαδή, θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ δευτέρου πενταετοῦς προγράμματος τοῦ προβλέποντος τὴν ἵδρυσιν ἑκατὸν καὶ πλέον νέων ἐργοστασίων.

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΓΡΑΦΕΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Ὑπὸ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τοῦ ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἐδημοσιεύθη ὁ πίναξ ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων εἰς τὸν διαγωνισμὸν γραφέων διὰ τὸ ὑποκατάστημα Πατρῶν. Τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πολίτης Π., Σταματόπουλος Χ., Κούρτης Κ., Ρηγοπούλου Ν., Κούβαρης Β., Λαζαρίδης Ν., Κουτσογιώργου Α., Μαζαράκη Α., Αὐζώτης Ν., Τσερτσίδου Σ., Γεωργοπούλου Α., Μυλωνᾶς Β., Σπυρόπουλος Κ., Σχίμφλε Γ., Βάρλας Α., Λιανὸς Γ., Μυλωνᾶς Κ., Ταγκαλάκης Κ., Κανελλόπουλος Ν., Ροδόπουλος Α., Τσούνης Α., Τερζοπούλου Α., Νεστορίδης Μ., Νικολᾶτος Θ., Χαντζώνης Α., Ἀδάμης Ι., Γιαννακᾶς Γ., Σταυρόπουλος Β., Καραμᾶνος Α., Δημάκης Εὐ.,Φιλιππόπουλος Ἀνδρ., Ἀντωνόπουλος Δ., Κομνηνοῦ Γ.,Ματιάτου Ε., Κουνέλης Ν., Δασκαλοθανάσης Χ., Χαραλαμπόπουλος Ν., Γεωργίου Α., Φιλιππακοπούλου, Μαγιάκη Ε., Τσικληθῆρας Δ., Στεφανοπούλου Α., Μυλωνᾶ Α., Πριονᾶς Π., Χρυσικόπουλος Σ., Ἀναγνωστόπουλος Σ., Μπερσίμης Π., Λιβιεράτου Μ., Γιαννόπουλος Ν., Οἰκονομοπούλου Μ., Βασιλακόπουλος Α., Κάτσενος Δημ., Ραφτόπουλος Φ., Κουτσουβέλης Κ., Μπάρλου Ε., Σφήκα Αἰκ., Παναγιωτόπουλος Δ., Χατζῆς Σ., Καραγιώργου Π., Μουστάκη Β., Τσιμπογιάννης Ι., Ἀθανασόπουλος Α. καὶ Πολίτου Μ. Ἐκ τούτων οἱ 15 πρῶτοι θὰ διορισθοῦν ἀμέσως.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΚΑΪΡΟΝ 18. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, δόκτωρ Χαϊκὰλ πασᾶς, ἐσχημάτισεν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία ἐξήτασε ποία εἶνε ἡ κατάλληλος ἡλικία πρὸς ἔναρξιν τῆς ἐκμαθήσεως ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν αἰγυπτιακῶν σχολῶν, τῶν ξένων γλωσσῶν. Οἱ μαθηταὶ ἀρχίζουν νῦν τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἀραβικῆς γλώσσης, ἀπὸ ἡλικίας 7 ἐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὅτι ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς ἡλικίαν 10 ἐτῶν, διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκμαθήσεως τῶν ξένων γλωσσῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἔχῃ τὸν καιρὸν ὅπως ἐκμάθῃ τὴν μητρικήν του γλῶσσαν. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας θὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἵνα οἱ ἁρμόδιοι ἐκφέρουν τὴν γνώμην των. Ἀκολούθως, θὰ σχηματισθῇ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς πρώην ὑπουργοὺς τῆς Παιδείας καὶ τοὺς πρώην Αἰγυπτίους καὶ ξένους καθηγητάς, ἵνα δώσουν τὴν γνώμην αὐτῶν πρὸ τῆς λήψεως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

ΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν παραγγέλλεται εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους, ὅπως κάμνουν δεκτὰς τὰς ὑποβληθείσας ἐνστάσεις (ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἀπερρίφθησαν αὗται διὰ λόγους τυπικούς) κατὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸν συμπληρωματικὸν φορολογικὸν κατάλογον τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ἐκ μέρους ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι ἀρνοῦνται τὸν χαρακτηρισμόν των ὡς βιομηχανικῶν.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, διέταξε τὰς γεωργικὰς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους καὶ ἅπαντας τοὺς γεωργικοὺς καὶ κτηνοτροφικοὺς σταθμούς, ὅπως ὑποβάλουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ κόστους παραγωγῆς τῶν προϊόντων γάλακτος, τυρῶν, κρέατος, ᾠῶν καὶ ἐρίων κεχωρισμένως δι' ἕκαστον εἶδος πρὸς τὰς κατὰ τόπους ὁμοιομόρφους ἢ παραπλησίας γεωργοοικονομικὰς συνθήκας. Αἱ ἐκθέσεις αὗται δέον νὰ εἶνε ἀναλυτικαὶ καὶ διαφωτιστικαὶ καὶ νὰ συνταχθοῦν κατόπιν ἐμπεριστατωμένης ἐρεύνης ἐκ μέρους ἰδίως τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ κοινοτικῶν γεωπόνων, διὰ νὰ μὴ ἀφίστανται τῆς πραγματικότητος.

Σκοπὸς τοῦ μέτρου τούτου εἶνε ὅπως τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας προβαίνῃ ἑκάστοτε εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας παρὰ τῷ ὑφυπουργείῳ Ἀγορανομίας διὰ τὴν προστασίαν τῶν τιμῶν τῶν κυριωτέρων κτηνοτροφικῶν προϊόντων, συμφώνως πρὸς τὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν νομῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων δέον νὰ ὑφίσταται ἁρμονικὴ οἰκονομικοτεχνικὴ σχέσις. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ παρέχεται εἰς τοὺς παραγωγοὺς τῶν κτηνοτροφικῶν εἰδῶν τὸ ἀπαραίτητον οἰκονομικὸν περιθώριον καὶ θὰ προστατεύωνται οἱ κάτοικοι ἰδίως τῶν μεγαλοπόλεων ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν, περιοζομένων τῶν ἐμπόρων καὶ μεταπρατῶν εἰς λογικὰ καὶ νόμιμα κέρδη.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΔΙΑΤΙΘΕΜΕΝΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

ΡΩΜΗ, 18. ('Ιδιαιτ. ὑπηρεσία). —Ἡ δημιουργία ἰσχυροῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ὑπῆρξε μία τῶν κυριωτέρων ἐπιδιώξεων τῆς φασιστικῆς κυβερνήσεως. Κατὰ τὸ τέλος τῆς ἀβησσυνιακῆς ἐκστρατείας ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς ἐτόνιζεν ἤδη τὴν σημασίαν καὶ τὸν ρόλον τοῦ ἰταλικοῦ στόλου διὰ τῶν ἑξῆς λόγων: «Τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν δύναται νὰ εἶνε ὑπερήφανον διὰ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα. Ἐσημειώθη ἐπιτυχία, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν γνωρίζει ἡ παγκόσμιος ἱστορία». Ὁ διθυραμβικὸς αὐτὸς ἔπαινος εἶνε δεδικαιολογημένος, διότι ὁ ἰταλικὸς στόλος μετέφερε χωρὶς ἐπεισόδια 350.000 ἄνδρας καὶ 100.000 τόννους ὑλικοῦ. Ἔκτοτε παρὰ τὰς τεραστίας δαπάνας, τὰς ὁποίας ἀπήτησεν ὁ ἀφρικανικὸς πόλεμος, ἡ Ἰταλία δὲν ἐπεβράδυνε τὴν προσπάθειάν της χάριν τοῦ ναυτικοῦ. Εἰς τὸν τακτικὸν προϋπολογισμὸν — χωρὶς νὰ ὑπολογίζωνται οἱ ἔκτακτοι — τὰ διὰ τὸ ναυτικὸν κονδύλια ἐδιπλασιάσθησαν σχεδὸν κατὰ τὴν τετραετῆ περίοδον 1934—38. Τὸ 1934 διετέθησαν 1.189.850.295 λιρέτται, τὸ 1935 τὸ ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς 1.304.881.000, τὸ 1936 εἰς 1.609.891.000, τὸ 1937 εἰς 1.857.891.000 καὶ τὸ 1938 εἰς 2.013.000.000. Εἰς τὸν τελευταῖον προϋπολογισμὸν προσετέθησαν ἔκτακτα κονδύλια 329 ἑκατομμυρίων τὸν Σεπτέμβριον καὶ 870 ἑκατομμυρίων τὴν 24. Νοεμβρίου. Διὰ τὸ τρέχον ἔτος προβλέπεται ἡ διάθεσις πιστώσεων 29.316 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ὅλην ἐθνικὴν ἄμυναν ἔναντι 25.035 ἑκατομμυρίων τοῦ 1938. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ναυτικοῦ εὐνοεῖται ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην φορὰν διότι θὰ ἀνέλθῃ καθ' ἃ προβλέπεται εἰς 2.703 ἑκατομμύρια. Εἰς ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναφέρονται τὰ ἀνωτέρω κονδύλια προστίθεται ὅτι «διὰ τὴν μελλοντικὴν ἀνάπτυξιν καὶ αὔξησιν τῶν ἐξοπλισμῶν — ἀπολύτως ἀναγκαίων λόγῳ τῆς καταστάσεως — διετέθησαν 10 δισεκατομμύρια». Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν 10 δισεκατομμυρίων θὰ προστεθῇ, ὡς φαίνεται, εἰς τὰ 8.274 ἑκατομμύρια τὰ προβλεπόμενα ἤδη διὰ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν, τὰ δύο δὲ αὐτὰ κονδύλια θὰ περιληφθοῦν εἰς ἔκτακτον προϋπολογισμόν.

Διὰ διατάγματος δημοσιευθέντος ὀλίγον μετὰ τὴν διεθνῆ κρίσιν τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐλάμβανε τὴν ἐξουσιοδότησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν ναυπήγησιν νέων σκαφῶν χωρὶς νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τοῦτο εἰς τὸ κοινοβούλιον «ἐν περιπτώσει εἰδικῆς ἀνάγκης». Προηγουμένως εἶχε τὴν εὐχέρειαν νὰ διαθέτῃ τὰς ναυτικὰς πιστώσεις ἐλευθέρως, προκειμένου περὶ ναυπηγήσεως νέων σκαφῶν χωρὶς νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ κοινοβούλιον τοὺς προτιμηθέντας τύπους. Οἱ τύποι τῶν πολεμικῶν σκαφῶν ὡρίσθησαν διὰ νόμου τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1938, δυνάμει τοῦ ὁποίου τὰ σκάφη διακρίνονται ὡς κατωτέρω: Πλοῖα μάχης ὡπλισμένα μὲ πυροβόλα διαμετρήματος μεγαλυτέρου τῶν 203 χιλιοστομέτρων. Καταδρομικὰ πεπροικισμένα μὲ μεγάλην ταχύτητα, μὲ πυροβολικὸν 203 τὸ πολὺ χιλιοστομέτρων καὶ ἐκτοπίσματος ὄχι μικροτέρου τῶν 3.000 τόννων. Ἀντιτορπιλλικὰ ἐκτοπίσματος 1000—3.000 τόννων. Τορπιλλοβόλα ἐκτοπίσματος 100—1000 τόννων, ὑποβρύχια διακρινόμενα εἰς ἀνοικτῆς θαλάσσης καὶ εἰς παράκτια, κανονιοφόροι καὶ πλοῖα βάσεως.

Λήγοντος τοῦ 1938 αἱ ἰταλικαὶ ναυτικαὶ δυνάμεις ἀπετελοῦντο ἐκ τῶν κατωτέρω πολεμικῶν σκαφῶν: Θωρηκτὰ τέσσαρα ἕτοιμα καὶ τέσσαρα ὑπὸ ναυπήγησιν, βαρέα καταδρομικὰ 7 ἕτοιμα, ἐλαφρότερα καταδρομικὰ 15 ἕτοιμα καὶ 12 ὑπὸ ναυπήγησιν, ἓν παλαιὸν καταδρομικόν, 62 ἀντιτορπιλλικὰ ἕτοιμα καὶ 10 ὑπὸ ναυπήγησιν, ὑποβρύχια 87 ἕτοιμα καὶ 36 ὑπὸ ναυπήγησιν, 13 ναρκοθέτιδες, 40 ναρκαλιευτικά, 15 κανονιοφόροι, 5 μηνύτορες, 2 ἐκπαιδευτικά, 1 πλοῖον-στόχος καὶ 59 βοηθητικά.

Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ συνολικὸν ἐκτόπισμα τῶν ὑπὸ ναυπήγησιν ἰταλικῶν πολεμικῶν ἀνέρχεται εἰς 260.000 τόννων καὶ ὅτι ἐπίσης λήγοντος τοῦ 1941, ὅταν θὰ ἔχῃ συμπληρωθῇ τὸ ἐνισχυθὲν διὰ τοῦ συμπληρωματικοῦ προγράμματος τοῦ Ἰανουαρίου 1938 παλαιὸν πρόγραμμα, ὁ νέος ἰταλικὸς στόλος θὰ ἔχῃ ἐκτόπισμα ἴσον περίπου πρὸς τὸ τοῦ γαλλικοῦ, δηλαδὴ 690.000 τόννων, τὰ κύρια δὲ σκάφη τὰ ὁποῖα θὰ τὸν ἀποτελοῦν θὰ εἶνε 8 θωρηκτὰ (240.000 τόννων), 19 καταδρομικὰ (160.000), 100 ἀντιτορπιλλικὰ καὶ τορπιλλοβόλα (100.000 τόννων) καὶ 100 τοὐλάχιστον ὑποβρύχια (100.000 τόννων).

Ἡ Ἰταλία ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ναυπηγήσεως τῶν πρώτων πλοίων μάχης τῶν 35.000 τόν., τὰ ὁποῖα εἶνε τὰ ἰσχυρότερα ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ τῆς ναυπηγήσεως τοῦ ἀγγλικοῦ «Ρόντνεϋ» τὸ 1925. Τὴν 25ην Ἰουλίου 1937 καθειλκύσθη τὸ «Βιττόριο - Βενέτο» καὶ ὀλίγον κατόπιν τὸ «Λιττόριο». Τὸ αὐτὸ δὲ ἔτος ἀνεκαινίσθησαν τὰ δύο ἐκ τῶν τεσσάρων παλαιῶν θωρηκτῶν τά: «Ἰούλιος Καῖσαρ» καὶ «Καβοὺρ» (23.622 τόννων). Τὰ δύο παλαίμαχα αὐτὰ σκάφη ναυπηγήσεως τοῦ 1911 ὑπέστησαν πλήρη ἀνακαίνισιν. Ἔχουν ἤδη μεγίστην ταχύτητα 27 κόμβων καὶ ἰσχυρὸν ὁπλισμόν. Τὰ δύο ἄλλα ἐκ τῶν παλαιῶν θωρηκτῶν εἶνε ἐκτοπίσματος 24.000 τόννων ἐναυπηγήθησαν δὲ τὸ 1913. Ἐξ αὐτῶν τὸ ἓν ἀνεκαινίσθη ἤδη, διὰ τὴν ἀνανέωσιν δὲ καὶ τοῦ ἄλλου συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι. Πλὴν τοῦ «Βιττόριο Βενέτο» καὶ τοῦ «Λιττόριο», τῶν ὁποίων ἡ εἴσοδος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀναμένεται ἐντὸς τῶν προσεχῶν μηνῶν, τὰ δύο ἄλλα ὑπὸ ναυπήγησιν σκάφη τὸ «Ἰμπέρο» καὶ τὸ «Ρώμη» μόλις ἤρχισαν ναυπηγούμενα.

Ὁ ἰταλικὸς στόλος ἔμεινεν, ὡς πρὸς τὰ μεγάλα καταδρομικά, εἰς τὰς ἑπτὰ μονάδας τῶν 10.000 τόννων, ὡπλισμένας μὲ ὀκτὼ τηλεβόλα τῶν 203, μονάδας ναυπηγηθείσας τὸ 1926 μέχρι τοῦ 1932. Ἀπὸ τοῦ 1930 ὅμως μέχρι τοῦ 1936 ἐναυπήγησε σειρὰν δώδεκα ἐλαφρῶν καταδρομικῶν. Τὰ καταδρομικὰ ταῦτα εἶνε ἐξωπλισμένα μὲ ὀκτὼ τηλεβόλα τῶν 150, πλὴν τῶν δύο τελευταίων τὰ ὁποῖα φέρουν δέκα τοιαῦτα τηλεβόλα. Πρόκειται περὶ ταχυτάτων πλοίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τέσσαρα μικρότερα ἔφθασαν τοὺς 42 κόμβους, ἐνῷ διὰ τὰ λοιπὰ καὶ καλύτερον ὡπλισμένα, ἐφωδιασμένα δὲ ταυτοχρόνως μὲ καταπέλτας καὶ ἀεροπλάνα, εὑρέθη ἐπαρκὴς ἡ ταχύτης τῶν 38 ἢ 39 κόμβων. Ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ τὰ περισσότερα μεγάλα καταδρομικὰ τῶν ὁποίων ἡ ταχύτης κυμαίνεται μεταξὺ 32 καὶ 38 κόμβων, τὸ ἰταλικὸν ναυαρχεῖον ἐθυσίασεν εἰς τὸ πλεονέκτημα αὐτὸ τόσον τὴν προστασίαν ὅσον— καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἀκτῖνα δράσεως.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ 1938 περιλαμβάνει νέαν κατηγορίαν ἐλαφρῶν καταδρομικῶν, ἀρκετὰ μικροτέρων, ἐξαιρετικὰ ὅμως ἐνδιαφερόντων ὑπὸ τὰς νέας τάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκδηλοῦνται εἰς τὴν ἰταλικὴν ναυπηγικήν. Αἱ διαστάσεις των εἶνε αἰσθητῶς μικρότεραι ἀπὸ τὰς τῶν προηγουμένων καταδρομικῶν, τὰ δὲ οὐσιώδη χαρακτηριστικὰ των εἶνε τὰ ἑξῆς: Ἐκτόπισμα 3.416 μετρικῶν τόννων, μῆκος 142,80 μέτρων, πλάτος 13,64, βύθισμα 3.96. Ὁ ὁπλισμὸς των συνίσταται εἰς ὀκτὼ κύρια τηλεβόλα τῶν 132 νέου τύπου ρίπτοντα βλήματα τῶν 32 κιλῶν μὲ ταχεῖαν βολήν, εἰς ἓξ ἀντιαεροπορικὰ καὶ ὀκτὼ τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας τῶν 533. Ἡ δύναμις τῶν μηχανῶν των θὰ εἶνε 120,000 ἵππων, ἐξασφαλίζουσα εἰς αὐτὰ ἀνωτάτην ταχύτητα 41 κόμβων καὶ σημαντικὴν ἀκτῖνα δράσεως. Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ντοῦτσε ἡ σειρὰ αὕτη θὰ περατωθῇ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ναυπηγήσεώς της. Ἡ κυρία πρωτοτυπία τῶν μικρῶν αὐτῶν καταδρομικῶν εἶνε ὅτι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε ναυπηγούμενα ὑπὸ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τοιαῦτα, θὰ ἔχουν ἐπαρκῆ θωράκισιν, τοὐλάχιστον διὰ τὰ μεσαίου τύπου βλήματα.

Τὸ ἰταλικὸν ναυαρχεῖον ἀνέπτυξεν ἐπίσης ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα εἰς τὸ ὑποβρύχιον ὅπλον. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1938 προβλέπει τὴν ναυπήγησιν ὀκτὼ ὠκεανοπόρων ὑποβρυχίων (10.809 τόννων). Μεταγενέστερα δὲ προγράμματα ηὔξησαν σημαντικῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν μονάδων αὐτῶν αἱ ὁποῖαι θὰ φθάσουν τὰς δέκα ἕξ.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως προσφύγων τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 691, συνελθοῦσα εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν τῶν κάτωθι πιστώσεων:

α) Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεων εἰς ἀγροτικοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς δρχ. 17.500.000. β) Διὰ τὴν παροχὴν στεγαστικῶν δανείων εἰς τοὺς ἀγροτικῶς ἀποκατεστημένους πρόσφυγας δρχ. 45.500.000. Τὰ ἀνωτέρῳ ποσὰ κατενεμήθησαν κατὰ περιφερείας ὡς ἑξῆς: 1) Εἰς τὴν περιφέρειαν Μακεδονίας δρχ. 6.000.000 δι' ἔργα ὑδρεύσεως καὶ 24.000.000 διὰ στέγασιν. 2) Εἰς τὴν περιφέρειαν Θράκης δρχ. 7.000.000 δι' ὕδρευσιν καὶ 16.000.000 διὰ στέγασιν. 3) Εἰς τὴν περιφέρειαν Ἠπείρου 2.000.000 δι' ὕδρευσιν καὶ 1.000.000 διὰ στέγασιν. 4) Εἰς τὴν περιφέρειαν Παλαιᾶς Ἑλλάδος 1.500.000 δι' ὕδρευσιν καὶ 1.500.000 διὰ στέγασιν. 5) Εἰς τὰς νήσους 1.000.000 δι' ὕδρευσιν καὶ 3.000.000 διὰ στέγασιν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΤΙΟΝ ΑΡΑΒΙΑΝ

ΡΩΜΗ, 18. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες λαμβάνουσαι ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἐκ Λονδίνου τηλεγραφημάτων, καθ' ἃ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις λαμβάνει μέτρα προνοίας εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ προτεκτοράτου τοῦ Ἄντεν καὶ τῆς Ὑεμένης μεθόριον,παρατηροῦν ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν νότιον Ἀραβίαν χρήζει προσεκτικῆς παρακολουθήσεως. Ἡ ἐφημερὶς «Πόπολο ντὶ Ρόμα» φρονεῖ ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεταννία οὐδεμίαν δύναται νὰ ἀναλάβῃ δρᾶσιν ἐν Ὑεμένῃ, διότι αἱ ἀγγλοϊταλικαὶ συμφωνίαι τῆς 16 Ἀπριλίου 1938 προβλέπουν ὅτι οὐδεμία ἀγγλικὴ πρωτοβουλία εἶνε δυνατὸν νὰ ληφθῇ ἐν Ὑεμένῃ θίγουσα τὴν ἀνεξαρτησίαν ἢ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας.

Ο ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΜΕ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ

ΚΑΪΡΟΝ, 18. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίαν αὐτοῦ ἐξήτασε τὰ ληφθησόμενα μέτρα διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν τῆς χώρας ἐν καιρῷ πολέμου. Σχετικῶς, ἀπεφασίσθη ὁ καταρτισμὸς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ προεδρίαν τοῦ διευθυντοῦ διαχειρίσεως τῶν ὀρυχείων, πὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῆς χώρας διὰ πετρελαίου τόσον ἐν καιρῷ εἰρήνης, ὅσον καὶ ἐν καιρῷ πολέμου. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, θὰ ἀντιπροσωπευθοῦν καὶ ὅλαι αἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἑταιρεῖαι πετρελαίου.

ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, δι' ἐγκυκλίου πρὸς τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀρχὰς σχετικῶς μὲ τὰ πιστοποιητικὰ γεννήσεως τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἐντέλλεται ὅπως ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν ὑπέβαλον ταῦτα, ἐξακολουθήσουν νὰ φοιτῶσι εἰς τὰ σχολεῖα. Πάντως ὅμως κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐνδεικτικῶν δέον νὰ ἔχουν προσαγάγῃ τὰ πιστοποιητικά.

Η ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΠΑΣΤΕΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπισημότητα ἑωρτάσθη ἡ πεντηκονταετηρὶς τοῦ ἰνστιτούτου Παστέρ. Οἱ ὁμιληταὶ ἐξῆραν τὸ ἔργον τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τῶν παραρτημάτων του εἰς τὰς ξένας χώρας, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς προφυλάξεως ἐναντίον τῶν ἀσθενειῶν.

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐξῆρε τὸ ἔργον τοῦ Παστὲρ καὶ τῶν συνεχιστῶν τῶν προσπαθειῶν του.

«Τὸ Ἰνστιτοῦτον Παστέρ, εἶπε, διὰ τοῦ δημιουργοῦ του καὶ τῆς ἐνδόξου φάλαγγος τῶν ἐρευνητῶν του, ἀποτελεῖ ἕνα τῶν πνευματικῶν ἐκείνων κέντρων, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν τὴν δύναμιν τοῦ γαλλικοῦ πνεύματος. Εἰς αὐτὸ στηρίζεται, δικαίως, μέρος τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανείας μας. Τὸ Ἰνστιτοῦτον Παστὲρ εἶνε ἓν τῶν λαμπρῶν αὐτῶν ἐργαστηρίων ὅπου ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διεξάγεται ὁ ὑπὲρ τῆς ζωῆς ἀγών».

Ο κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνοαιγυπτιακοῦ Συνδέσμου στρατηγὸς κ. Ἰωάν. Β. Πετρίδης προσκληθεὶς παρὰ τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρίγκιπος Ἀμρ Ἰβραΐμ «Κομιτάτου Αἴγυπτος — Ἑλλάς» μεθ' οὗ συνεργάζεται ὁ σύνδεσμος, ὅπως συνεννοηθῶσι διὰ ζητήματα ἀναγόμενα εἰς τοὺς κοινοὺς των σκοπούς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν παραστάσεων τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου ἐν Καΐρῳ. Τὸν κ. Πετρίδην ἀναχωροῦντα ἀπεχαιρέτησεν ὁ πρέσβυς τῆς Αἰγύπτου σὲρ Ὀμὰρ Βέη.

Η ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ

Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν, Ἑλλάδος ἀπηύθυνε πρὸς ὅλας τὰς ἐπαγγελματικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ὀργανώσεις Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐγκύκλιον διὰ τῆς ὁποίας ἀναγγέλλει ὅτι ἐτερματίσθησαν ἤδη αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν.

Οἱ ἐλεγκταὶ τοῦ Ταμείου ἤρχισαν ἤδη ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον τὴν παράδοσιν τῶν βιβλιαρίων τῶν ἀτομικῶν εἰσφορῶν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ ἐνεργοῦσιν ἔκτοτε τὴν εἴσπραξιν τῆς μηνιαίας ἀτομικῆς εἰσφορᾶς δι' ἐπικολλήσεως ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐνσήμων. Τὰ μέχρι σήμερον ἀποτελέσματα τῶν εἰσπράξεων, συνεχίζει ἡ ἐγκύκλιος, εἶνε ἐξαιρετικῶς εὐχάριστα, ὑπερέβησαν δὲ καὶ τὰς πλέον αἰσιοδόξους προβλέψεις.

Ἀπὸ ἀπόψεως δυνάμεως ἠσφαλισμένων τὸ ΤΕΒΕ εἶνε ὁ πρῶτος Ὀργανισμὸς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως μετὰ τὸ Ἵδρυμα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἀνέρχεται δὲ μέχρι σήμερον ἡ δύναμις αὐτὴ εἰς 114.000 καὶ προβλέπεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ λίαν συντόμως εἰς 150.000 τοὐλάχιστον.

Περαιτέρω ἡ ἐγκύκλιος ἀναφέρει ὅτι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐν τῇ στοργικῇ αὐτοῦ φροντίδι διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν μετόχων τοῦ Ταμείου καθώρισε δι' ἀποφάσεώς του ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ Ἐργασίας ὅτι ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των πρὸ τοῦ νόμου 6364 (1934) καὶ ἐγγραφέντες εἰς τὸ ταμεῖον ἢ ἐγγραφόμενοι εἰς αὐτὸ ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως θεωροῦνται ἠσφαλισμένοι ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Ταμείῳ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 6364.

Ἀλλὰ καὶ οἱ μετὰ τὸν νόμον 6364 ἀσκήσαντες τὸ ἐπάγγελμα των καὶ ἐγγραφόμενοι εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας θεωροῦνται ἠσφαλισμένοι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των. Ἀμφότεραι αἱ κατηγορίαι αὗται τῶν ἐπαγγελματιῶν ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τῶν ἀντιστοίχων διὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον ἀτομικῶν εἰσφορῶν.

Ἡ ἀσφάλισις τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν εἰς τὸ ΤΕΒΕ εἶνε ὑποχρεωτική. Δηλαδὴ οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι ὑποχρεοῦνται κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Νόμου νὰ ἀσφαλισθῶσι μόνον εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν.

Τέλος, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων ἐπικαλεῖται τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προθυμίαν διὰ τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Ταμείου καὶ τονίζει ὅτι θὰ ἐπιδείξουν ταῦτα ἐὰν διαφωτίζουν συνεχῶς καὶ καταλλήλως τὰ μέλη τῶν ὀργανώσεων περὶ τῆς ὑποχρεώσεως των νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ ΤΕΒΕ, ἐὰν συνιστοῦν εἰς αὐτοὺς νὰ καταβάλλωσι τακτικῶς τὴν μηνιαίαν εἰσφοράν, καὶ ἐὰν τέλος εἶνε πάντοτε πρόθυμοι νὰ ἐξυπηρετοῦν αὐτοὺς δι' οἱονδήποτε ζήτημα σχετιζόμενον μὲ τὴν ἀσφάλισίν των εἰς τὸ ΤΕΒΕ.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΟΚΟΛΟΤΟΠΟΙΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος διαιτησιῶν τοῦ ὑφυπουργείου Ἐργασίας ὑπεγράφη συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας καθορίζουσα τὰ κατώτατα ὅρια ἡμερομισθίων ἐργατῶν σοκολατοποιῶν.

Διὰ ταύτης καθορίζονται τὰ ἑξῆς: Ἄνδρες ἡλικίας μέχρι 18 ἐτῶν, ἔχοντες μέχρις ἑνὸς ἔτους ἐν συνόλῳ ἐργασίαν ἐν τῷ κλάδῳ θὰ λαμβάνουν δρχ. 33 ἡμερησίως, 1—2 (τὸ δεύτερον διανυόμενον) ἐτῶν συνολικὴν ἐργασίαν εἰς τὸν κλάδον δρχ. 42 ἡμερησίως, 2—4 (τὸ τέταρτον διανυόμενον) ἐτῶν συνολικὴν ἐργασίαν εἰς τὸν κλάδον δρχ. 58 ἡμερησίως, 4—5 (τὸ πέμπτον διανυόμενον) ἐτῶν συνολικὴν ἐργασίαν εἰς τὸν κλάδον δρχ. 68 ἡμερησίως, 5—6 (τὸ ἕκτον διανυόμενον) ἐτῶν συνολικὴν ἐργασίαν εἰς τὸν κλάδον δρχ. 80 ἡμερησίως καὶ 6 ἐτῶν (τὸ ἕκτον συμπληρωμένον) καὶ ἄνω συνολικὴν ἐργασίαν δρχ. 90 ἡμερησίως.

Ἄρρενες νεοπροσλαμβανόμενοι, μὴ ἔχοντες προϋπηρεσίαν εἰς τὸν κλάδον καὶ ἄγοντες ἡλικίαν 18 ἐτῶν (συμπληρωμένην), θὰ λαμβάνουν τὰ ἑξῆς κατώτερα ὅρια ἡμερομισθίων: Κατὰ τὴν πρόσληψιν καὶ μέχρι συμπληρώσεως δύο ἐτῶν ἐργασίαν εἰς τὸν κλάδον δρχ. 58 ἡμερησίως, οἱ ἔχοντες 2—4 (τὸ τέταρτον διανυόμενον) ἐτῶν συνολικὴν ἐργασίαν εἰς τὸν κλάδον δρχ. 58 ἡμερησίως, ἀπὸ 4—6 ἐτῶν (τὸ ἕκτον διανυόμενον) συνολικὴν ἐργασίαν εἰς τὸν κλάδον δρχ. 80 ἡμερησίως καὶ 6 ἐτῶν (τὸ ἕκτον συμπληρωμένον) καὶ ἄνω ἐν συνόλῳ ἐργασίαν δρχ. 90 ἡμερησίως.

Διὰ τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι ἔχουν μέχρις 6 μηνῶν συνολικὴν ἐργασίαν εἰς τὸν κλάδον δρχ. 28 ἡμερησίως, διὰ τὰς ἐχούσας 6 μηνῶν μέχρις 1 ½ ἔτους συνολικὴν ἐργασίαν εἰς τὸν κλάδον 33 δρχ. ἡμερησίως, διὰ τὰς ἐχούσας 1½—3 ἐτῶν συνολικὴν ἐργασίαν εἰς τὸν κλάδον δρχ. 38 ἡμερησίως, διὰ τὰς ἐχούσας τριῶν ἐτῶν καὶ ἄνω ἐργασίαν εἰς τὸν κλάδον δρχ. 42 ἡμερησίως.

ΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΤΟΥ... ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ Ε... ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΤΗΣ Α...

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ Ρ...

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 18. ('Ιδιαιτέρα ...αιτέρα σημασία ἀποδίδεται εἰς τὸν λόγον ὃν ἐξεφώνησε κατὰ τὴν «ἡμέραν τῶν ἡρώων» ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γερμανικοῦ ... Ραίντερ. «Ἡ Γερμανία, εἶπεν, ἔχει ... ληθοῦς εἰρήνης, εἰρήνης δικαιοσύνης ... ρήνης ἄνευ μίσους. Καὶ ὁ κόσμος ... κην εἰρήνης. Ἡ ἀδύνατος Γερμανία ... τὴν διατήρησῃ, ἡ ἰσχυρὰ ὅμως ... ριον καθῆκον τῶν γερμανικῶν ... ἦτο νὰ προστατεύσουν τὴν εἰρήνην ...

Δὲν ἀμφισβητοῦμεν εἰς οὐδένα ... νέχισεν ὁ ναύαρχος Ραίντερ, νὰ ... θεωρεῖ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἰδίαν τον ... νάμεθα ὅμως νὰ μείνωμεν οὔτε ... πηλοί, ὅταν, ἄνευ λόγου, παρίστα... ὁ μόνος ὑπεύθυνος διὰ τοὺς ἐξοπλ... νη αὐτὴ ἔχουσα διαθέσεις ἐπιθέσεως ... τόνων της. Γνωρίζομεν, ὅτι τὰ ... εὐθύνονται διὰ τὴν κατάστασιν ... ρεθοῦν ἐκεῖ ὅπου προσπαθοῦν νὰ ... θνη των: εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ... ὁμιλήσωμεν τὴν στρατιωτικὴν γλῶσσαν ... στρατιώτας τῶν ἄλλων χωρῶν, οἱ ... ποτικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν λαῶν ... ἐπιθυμεῖ καὶ ἔχει ἀνάγκη τῆς εἰρήνης ... ται ἁπλῶς περὶ λόγων, διότι ... κεκριμένων παραδειγμάτων. Ἡ Γερμανία ... κην πολλῶν ἐτῶν διὰ νὰ ἀφιερωθῇ ... σίν της. Ἡ Γερμανία προσέφερε ... φύρερ της φιλικὴν χεῖρα, αἱ προσφοραὶ ... ἀπερρίφθησαν πάντοτε. Ἀκόμη καὶ ... καθ' ἣν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ... πραγματικῆς εἰρήνης, ἐπεταχύνθη ... ξοπλισμῶν τῶν ἄλλων. Οὕτω ἡ Γερμανία ... ται νὰ σκεφθῇ διὰ τὴν ἀσφάλειάν της.

ΑΙ ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΕΜΠΟΡ...

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 18. ('Ιδιαιτέρα ... ἀπὸ ἡμερῶν τερματισθεῖσαι γαλλο... νομικαὶ διαπραγματεύσεις, ἀπέβλεψαν ... κῶς εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐν ἰσχύϊ ... πειδὴ ὅμως μετὰ τινας μῆνας λήγει ... συμφωνιῶν τούτων, εἶνε ἀνάγκη νὰ ... ὀλίγας ἑβδομάδας νέαι διαπραγματεύσεις ... τῶν δύο γειτονικῶν χωρῶν. Ἀπὸ ... ἐκφράζεται ἡ ἐπιθυμία ὅπως αὐξηθῇ ... τὴν ἀγορὰν γαλλικῶν σιδηρομεταλλευμάτων ... τοὺς τελευταίους μῆνας ὑπεχώρησε ... γωγὴ τῶν ὡς ἄνω μεταλλευμάτων εἰς ... νην. Ἡ παραγωγὴ κατὰ Ἰανουάριον ... πῆρξε κατὰ ἓν ἕκτον μικροτέρα τῆς ... χου μηνὸς τοῦ 1938. Τούτου ἕνεκα, οἱ ... ἰδιοκτῆται μεταλλείων ζητοῦν ὅπως ἡ ... λάβῃ μέτρα διευκολύνοντα τὴν κατα... ἄλλου ἡ Γερμανία ἐνδιαφέρεται διὰ ... τῆς Γαλλίας αὔξησιν τῶν ἀγορῶν γερ... μηχανικῶν προϊόντων. Κατὰ τὰς προσεχεῖς ... διαπραγματεύσεις, εἶνε ἀνάγκη νὰ ... καλουμένη συμφωνία μεταλλευμάτων ... τὰς νέας συνθήκας.

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΕΙ...

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία) ... ἃ ἀνεκοινώθη, τὰ μέτρα τὰ ληφθέντα ... νομίας πρὸς ἀποτροπὴν νέων τρομοκρατικῶν ... γειῶν δὲν πρόκειται ν' ἀνασταλοῦν, ... φοῦ πεισθοῦν ἀπολύτως αἱ ἀρχαὶ ... Ἀγγλία δρᾶσις τοῦ «Ἰρλανδικοῦ ... Στρατοῦ» ἐσταμάτησε. Χάρις εἰς τὰ ... ἡ Σκώτλαντ Γιάρντ δὲν φοβεῖται νέας ... γῳ τῶν καταδικῶν, τὰς ὁποίας τὸ ... τοῦ Μάντσεστερ ἀπήγγειλεν ἐναντίον ... τρομοκρατῶν. Οὔτε αἱ ἄδειαι τῶν ... νεστάλησαν, οὔτε ἐπιφυλακὴ διετάχθη ... σήμερον ἐν ἰσχύϊ εἶνε ἐκεῖνα ... λήφθησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ... τικῶν ἐνεργειῶν, πρὸ δύο μηνῶν.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΙΡΗ...

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία) ... πληροφορίας ἁρμοδίως ... προτάσει τῆς κυβερνήσεως Νέας Ζηλανδίας ... γίνῃ προσεχῶς διάσκεψις μεταξὺ ... τῶν κυβερνήσεων Νέας Ζηλανδίας, Αὐστραλίας ... Μ. Βρεταννίας μὲ θέμα τὴν ἐξέτασιν τῶν ... κοινοῦ ἐνδιαφέροντος ζητημάτων τοῦ Εἰρηνικοῦ ... αιτέρως δέ, τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων ... θνικὴν ἄμυναν. Συναφῶς, ἀνεκοινώθη, ὅτι ... ταννικὴν κυβέρνησιν θ' ἀντιπροσωπεύσουν ... Ζηλανδίᾳ ὕπατος ἁρμοστής, ὁ ὕπατος ἁρμοστὴς ... κτήσεων τοῦ Δυτικοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ ... τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων.

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣ...

ΜΠΟΥΡΓΚΟΣ, 18. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία) ... ὡρίσθησαν ἤδη ὅλα τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου ... ποῖον θὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς νόμους τῆς 9ης Φεβρουαρίου ... ου τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ... κὰς εὐθύνας. Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ... δόκτωρ Ἑρρῖκος Σοὔνερ, μέλη δὲ αὐτοῦ ... τηγός, εἷς τακτικὸς δικαστὴς καὶ ἓν μέλος ... βουλίου τῆς φάλαγγος. Ὁ στρατηγὸς ... Γουλιέλμος Κιρπάτρικ, ἰρλανδικῆς καταγωγῆς ... Ἐν τῷ μεταξύ, ἐδημοσιεύθη ἀπόφασις τοῦ ... γοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐντελλομένου τὴν ... σιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰς ... σας ἐπαρχίας.

Συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν ὑπόθεσιν ... φασιν θὰ ἐπιβληθοῦν ποιναὶ διὰ τὰς ἑξῆς ... κατηγορίας πράξεων: 1) Διὰ πράξεις ... δικάσθησαν ὑπὸ στρατοδικείων. 2) Διὰ ... χὴν προαγωγῆς κατὰ παράβασιν τῆς ... σειρᾶς. 3) Διὰ παθητικὴν στάσιν, ... ρησαν ὅσοι εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ ... μὲ τοὺς ἐθνικιστάς, δὲν ἔπραξαν ... πράξεις ἢ παραλείψεις, αἱ ὁποῖαι ... βάνωνται εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας ... νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἀποτελοῦσαι ... κὴν στάσιν.

Οἰκονομικὴ Ζωὴ

Βελτιωμένα τὰ εἰς χρυσὸν δάνεια.— Ὁ ἰσολογισμὸς τῆς ἑταιρείας Λιπασμάτων.— Ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ δεκαπενθημέρου

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ κίνησις τοῦ Χρηματιστηρίου ἦτο ζωηρά, ἡ τάσις ὅμως τῆς ἀγορᾶς δὲν ἦτο ἑνιαία δι' ὅλας τὰς συνεδριάσεις. Ἀρχικῶς ἐξεδηλώθη τάσις ὑποτιμητική, ἡ ὁποία συνεχίσθη κατὰ τὰς δύο πρώτας συνεδριάσεις, κατόπιν ὅμως καὶ συγκεκριμένως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Πέμπτης ἐξεδηλώθη ἀνατιμησις, ἡ ὁποία ὡδήγησε τὰς τιμὰς τῶν βιομηχανικῶν ἀξιῶν εἰς ἐπίπεδα, τὰ ὁποῖα ἐν μέρει ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὰ τῆς προηγουμένης ἑβδομάδος. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ὅμως τῆς Παρασκευῆς ἐσημειώθη καὶ πάλιν ὕφεσις, ἡ ὁποία, χωρὶς νὰ ἐπαναφέρῃ τὰς τιμὰς εἰς τὰ ἐπίπεδα τῆς Τετάρτης, ἐν τούτοις ἐδημιούργησε τιμάς, ἀπεχούσας τόσον ἀπὸ τὸ κλείσιμον τῆς Τετάρτης, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ βελτιωμένον κλείσιμον τῆς Πέμπτης.

Τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια δὲν παρηκολούθησαν τὴν κίνησιν τῶν βιομηχανικῶν ἀξιῶν, ἀλλ' ἐδημιούργησαν ἀνεξάρτητον τάσιν. Οὕτω καθ' ὅλας τὰς μέχρι τῆς Πέμπτης συνεδριάσεις ἡ πορεία τῶν τιμῶν ἦτο ἀνατιμητική, κατὰ τὴν Παρασκευὴν ὅμως ἐπεκράτησε κάποια ἐφεκτικότης.

Ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ πρῶτος ἰσολογισμὸς βιομηχανικῆς ἑταιρείας, ὁ τῆς Ἑταιρείας Λιπασμάτων. Τὸ διανεμόμενον μέρισμα ἀνέρχεται εἰς 115 δραχμὰς ἔναντι 100 τοῦ 1937, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ὁμολογίας τῆς Ἑταιρείας εἰς 8% περίπου. Τὰ συνολικὰ ἀκαθάριστα κέρδη τῆς ἑταιρείας ἀνῆλθον εἰς 195 περίπου ἑκατομμύρια καὶ καθαρὰ εἰς 45.359.312 δραχμάς. Τὸ σύνολον τῶν γενομένων ἀποσβέσεων ἀνῆλθεν εἰς 64 περίπου ἑκατομμύρια, τὸ δὲ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἰσολογισμοῦ, εἶνε, ὅτι ἡ ἑταιρεία ἔχει ἐπιβαρυνθῆ διὰ τόκους μὲ τὸ ποσὸν τῶν 42.400.000 δραχμῶν. Ἡ δημοσίευσις τοῦ ἰσολογισμοῦ προεκάλεσε ζωηρὰν συναλλαγὴν ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς ἑταιρείας καὶ ἀνατίμησιν τῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς τιμὰς τῆς προπαρελθούσης ἑβδομάδος.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο καὶ ἡ ἐκκαθάρισις. Οἱ τόκοι μεταφορᾶς ἦσαν χαμηλοὶ μεταξὺ 6—10%. Τὸ σύνολον τῶν μεταφερθέντων τίτλων ἀνῆλθεν εἰς 48.146, ἀξίας 26.650.000. Τὸ ταμεῖον ἀνῆλθεν εἰς 12.988.644 δραχμὰς τὸ δὲ σύνολον τῶν διαφορῶν μετὰ τὸν συμψηφισμὸν ἀνῆλθεν εἰς 1.219.000 δραχμάς.

Αἱ διαπραγματευθεῖσαι καθ' ἡμέραν καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ὁμολογίαι καὶ μετοχαὶ τοῖς μετρητοῖς καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἀντεπροσώπευον τὴν κάτωθι ἀξίαν·

Ἡμέραι	Τίτλοι	Ἀξία
Παρασκευὴ	17.179	9.362.924.—
Σάββατον	13.697	5.257.181.—
Δευτέρα	7.956	3.311.847.—
Τρίτη	11.984	5.065.822.—
Τετάρτη	8.540	2.361.619.—
Πέμπτη	19.480	9.903.841.—
Σύνολον	78.836	35.263.234.—

Κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ σύνολον τῶν διαπραγματευθεισῶν ἀξιῶν εἶχεν ἀνέλθει εἰς 84.393, συνολικῆς ἀξίας 35.078.510 δραχμῶν.

Ἡ κίνησις κατὰ κατηγορίας τίτλων εἶχεν ὡς ἑξῆς:

ΔΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

Ἡ κίνησις ἐπὶ τῶν τίτλων τῆς κατηγορίας ταύτης ἦτο σχετικῶς ζωηρά, αἱ δὲ τιμαὶ δι' ἄλλα δάνεια ἦσαν βελτιωμέναι καὶ δι' ἄλλα μικρότεραι. Οὕτω τὰ παλαιὰ εἰς χρυσὸν δάνεια ἐκινήθησαν ἀνατιμητικῶς κατ' ἀρχάς, σημειώσαντα ἐπίπεδα τιμῶν ἀνώτερα, κατόπιν ὅμως ὑπέστησαν κάποιαν ὑποχώρησιν. Τὰ δάνεια 1881 - 84 ἔφθασαν μέχρι τῆς τιμῆς τῶν 3200, κατόπιν ὅμως ὑπεχώρησαν καὶ ἔκλεισαν εἰς ἐπίπεδα κατὰ 15 μονάδας μικρότερα. Αἱ ἐπ' αὐτῶν πράξεις ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς 445. Τὸ δάνειον τῶν Μονοπωλίων ἀνῆλθε μέχρι τῶν 2490, τιμήν, τὴν ὁποίαν διετήρησε μέχρι τέλους τῆς ἑβδομάδος. Αἱ πράξεις ἐπ' αὐτοῦ ἀνῆλθον εἰς 380 ἔναντι 375. Καὶ τοῦ Παγίου αἱ ὁμολογίαι ἐβελτιώθησαν κατὰ 5 μονάδας μὲ πράξεις 425, ἔναντι 85. Ἰδιαιτέρα κίνησις ἐσημειώθη ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ 1914, αἱ ὁποῖαι ἀρχικῶς ἀνῆλθον μέχρι τῶν 3400 περίπου δραχμῶν, κατόπιν ὅμως ὑπεχώρησαν εἰς τὰ σημειούμενα κατωτέρω ἐπίπεδα. Αἱ ἐπ' αὐτῶν πράξεις ἀνῆλθον εἰς 383, ἔναντι 1430. Τοῦ προσφυγικοῦ δανείου αἱ ὁμολογίαι ὑπέστησαν διακύμανσιν σημαντικήν, τελικῶς δὲ ὑπεχώρησαν κατὰ 50 μονάδας. Αἱ ἐπ' αὐτῶν πράξεις ἀνῆλθον εἰς 345, ἔναντι 218. Αἱ πράξεις ἐπὶ τοῦ Β' Παραγωγικοῦ δανείου ἀνῆλθον εἰς 25.

Τίτλοι	10 Μαρτ.	17 Μαρτ.	Διαφορὰ + ἢ —
1881 - 84	3165	3150	— 15
Μονοπωλίων	2465	2490	+ 25
Κεφαλαιώσεως	3300	3300	
Παγίου	2500	2505	+ 5
Ἑλλ. Σιδηρ.	2430	2430	
Θεσσ. - Μοναστ.	1315	1345	+ 30
Ἀμύνης	590	600	+ 10
500 ἑκατομμ.	3405	3310	— 95
110 ἑκατομμ.	2510	2500	— 10
Προσφυγικοῦ	4330	4280	— 50
Παραγωγ. Α'	3850	3850	
Παραγωγ. Β'	4700	4700	

ΔΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Οἱ τίτλοι τῆς κατηγορίας ταύτης εἶχον ζωηρὰν συναλλαγήν, ἀλλὰ αἱ τιμαὶ ἐσημείωσαν μικρὰν ὕφεσιν. Οὕτω τὸ δάνειον τῆς Ἀπαλλοτριώσεως ἀπώλεσε 0.50 μονάδος, αἱ πράξεις δὲ ἐπ' αὐτοῦ ἀνῆλθον εἰς 600, ἔναντι 6.835. Ἐπὶ τῶν Ἐντόκων αἱ πράξεις ἀνῆλθον εἰς 1912. Αἱ ὁμολογίαι τῶν Ἑλλήνων Ὑπηκόων ὑπεχώρησαν κατὰ 3.50 δραχμάς, αἱ δὲ ἐπ' αὐτῶν πράξεις ἀφορῶν 1317 τίτλους. Ἐπὶ τῶν Πολεμοπαθῶν ἐγένοντο 5505 πράξεις. Ἐπὶ τοῦ δανείου Μεταναστεύσεως ἐσημειώθη τιμὴ 250 δρχ., αἱ δὲ πράξεις ἀνῆλθον εἰς 2154. Ἐπὶ τῶν Ἀνταλλαξίμων 8% ἐσημειώθη ζωηρὰ κίνησις, γενομένων ἐπ' αὐτῶν πράξεων 4.229 ἔναντι 2840. Ἐπὶ τῶν δύο Ἀναγκαστικῶν δανείων ἐγένετο ζωηρὰ συναλλαγή, σημειωθεισῶν πράξεων ἐπὶ μὲν τοῦ Α' Ἀναγκαστικοῦ 3703 καὶ ἐπὶ τοῦ Β' 6097. Γενικῶς ἡ ἀγορὰ ἐπὶ τῶν εἰς δραχμὰς δανείων ἦτο ζωηρά, εἶχε δὲ δώσει ἐξαιρετικὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν δανείων τῆς κατηγορίας ταύτης.

Τίτλοι	10 Μαρτ.	17 Μαρτ.	Διαφορὰ + ἢ —
Ἀπαλλ. Π.	72.50	72.—	— 0.50
Ὑπηκόων	358.50	455.—	— 3.50
Μεταναστεύσ.	356.50	354.—	— 2.50
Ἀνταλλ. 8%	773.—	764.50	— 8.50
Ἀνταλλ. 6%	771.—	764.—	— 7.—
Πολεμοπαθῶν	54.50	53.75	— 0.75
Ἀναγκ. Β'	59.50	59.—	— 0.50
Ἀναγκ. Α'	69.—	68.75	— 0.25
Λιπασμάτων	11.000	11.010	+ 10.—
Κτημ. 1925	331.—	321.—	— 10.—
Κτημ. 1926	322.—	320.—	— 2.—
Τ.Ε.Ε. Κοιναὶ	160.—	160.—	
Ἐντόκων	72'50	72.—	— 0.50
Ἀγροτικῆς	515.—	515.—	

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ

Ἡ κίνησις ἐπὶ τῶν τίτλων τῆς κατηγορίας ταύτης ὑπῆρξε ζωηροτέρα ἀπὸ τὴν ἄλλην ἑβδομάδα, αἱ τιμαὶ δὲ ὅμως δὲν ἐκινήθησαν ἀναλόγως πρὸς τὸν ὄγκον τῶν συναλλαγῶν. Διαφορὰν τιμῶν πρὸς τὰ ἄνω ἐσημείωσεν μόνον ἡ μετοχὴ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου ἤρχισε κερδίζουσα. Πράξεις ἐγένοντο διὰ 39 τίτλους ἔναντι 41. Ἐκ τῶν λοιπῶν τραπεζιτικῶν μετοχῶν τὴν μᾶλλον ἀξιόλογον ὑποτίμησιν ὑπέστη ἡ μετοχὴ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ὀφειλομένη εἰς τὸ ὅτι αὕτη ἐπλήρωσε μέρισμα ἐκ 33 δραχμῶν, ὅσον δηλαδὴ καὶ κατὰ τὸ 1937. Πράξεις ἐπὶ τῶν ἀξιῶν τούτων ἐγένοντο διὰ 1050 τίτλους ἔναντι 325. Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπέστησαν μείωσιν τιμῶν κατὰ 500 μονάδας, γενομένων πράξεων διὰ 18 τίτλους ἔναντι 13. Αἱ μετοχαὶ τῆς Λαϊκῆς ἔμειναν ἀζήτητοι καὶ αἱ τιμαὶ των ἀκίνητοι. Ἐπὶ τῆς Κτηματικῆς ἔγιναν πράξεις διὰ 25 τίτλους, ἀπώλεσε δὲ 5 μονάδας. Ἐπίσης ἀπώλεσε μίαν μονάδα καὶ ἡ μετοχὴ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, γενομένων πράξεων διὰ 1111 τίτλους ἔναντι 700.

Τίτλοι	10 Μαρτ.	17 Μαρτ.	Διαφορὰ + ἢ —
Ἑλλάδος	7420	7500	+ 80
Ἀθηνῶν	209	208	— 1
Κτηματικῆς	1275	1270	— 5
Ἐθνικῆς	65000	64500	— 500
Λαϊκῆς	4400	4400	
Ἐμπορικῆς	527	484	— 43

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ

Ἐν ἀναμονῇ ἀνακοινώσεως τῶν ἰσολογισμῶν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ ἀγορὰ δείκνυται ἐπιφυλακτικὴ ἔναντι ὅλων γενικῶς τῶν βιομηχανικῶν ἀξιῶν. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀνεκοινώθη ὁ ἰσολογισμὸς τῆς Ἑταιρείας Λιπασμάτων, ἡ ὁποία ἔδωσεν ἐφέτος 15 δραχμὰς ἐπὶ πλέον τοῦ περυσινοῦ μερίσματος. Τὸ γεγονὸς τοῦτο συνετέλεσεν ὥστε νὰ παρατηρηθῇ ζωηρὰ κίνησις ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας ταύτης, γενομένων πράξεων διὰ 1950 τίτλους ἔναντι 925 τῆς προπαρελθούσης ἑβδομάδος.

Ἐκ τῆς ὁμάδος τῶν σιδηροδρομικῶν, ἡ περισσότερον κινηθεῖσα μετοχὴ ἦτο ἡ τῶν Ἠλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων, γενομένων πράξεων ἐπὶ 1145 τίτλων ἔναντι 1410. Ἐκ τῶν Θεσσαλικῶν διεπραγματεύθησαν 875 τίτλοι, ὅσοι καὶ κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν ἑβδομάδα, καὶ 75 ἐκ τῶν Σ.Π.Α.Π. ἔναντι 100. Καὶ αἱ τρεῖς αὗται μετοχαὶ ὑπεχώρησαν κατά τι.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς χημικάς, καὶ αὗται ἠκολούθησαν τὸ γενικὸν πνεῦμα τῆς ἀγορᾶς, ὑποχωρήσασαι κατά τι ἀπὸ τὰ ἐπίπεδα τιμῶν τῆς προπαρελθούσης ἑβδομάδος. Πράξεις ἐγένοντο διὰ 350 τίτλους τοῦ Πυριτιδοποιείου ἔναντι 450 καὶ διὰ 25 τῶν Χρωματουργείων ἔναντι 125.

Καὶ αἱ ὑφαντουργικαὶ δὲν ἀπέστησαν τῆς τάσεως τῆς ἀγορᾶς. Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσαν αἱ μετοχαὶ τῆς Ε.Τ.Μ.Α., κερδίσασαι 30 μονάδας, καὶ τῆς Ἀθηναΐδος, αἱ ὁποῖαι ἐβελτιώθησαν κατὰ μονάδα. Αἱ λοιπαὶ ὑπεχώρησαν κατά τι. Πράξεις ἐγένοντο διὰ 1350 τίτλους τῆς Ἐριουργίας ἔναντι 3275 Πατραϊκῆς 50 ἔναντι 250 καὶ Βερμίου διὰ 50 ἔναντι 100.

Ζωηροτάτη ἦτο ἡ κίνησις ἐπὶ τῶν μετοχῶν τοῦ Ἄτλαντος, αἱ ὁποῖαι ὅμως ἔχασαν 9 μονάδας. Ἐγένοντο πράξεις ἐπὶ 20.650 τίτλων ἔναντι 18.825. Ἀντιθέτως ὁ Ἡρακλῆς ἐκινήθη ὀλιγώτερον τοῦ συνήθους, γενομένων πράξεων ἐπὶ 25 τίτλων ἔναντι 150 καὶ μὲ ἀπώλειαν 25 μονάδων.

Αἱ μετοχαὶ τῆς Οἰνοπνευματοποιίας ἐκινήθησαν καὶ κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ζωηρῶς, ὄχι ὅμως ὅσον καὶ κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν ἑβδομάδα (διεπραγματεύθησαν 7.500 τίτλοι ἔναντι 10.425) ἐνῷ συγχρόνως ἀπώλεσαν καὶ 24 μονάδας. Ἡ ἀπώλεια τῶν μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας Οἴνων ἔφθασε τὰς 55 μονάδας, ἐγένοντο δὲ πράξεις διὰ 1200 τίτλους ἔναντι 475.

Αἱ πάντοτε κερδοσκοπούμεναι μετοχαὶ τῆς Βιὸ ἐκινήθησαν ἀρκετὰ καὶ κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα, σημειωθεισῶν πράξεων διὰ 7.875 τίτλους ἔναντι ἴσου ἀριθμοῦ τῆς προπαρελθούσης ἑβδομάδος, μὲ διαφορὰν τιμῆς 12 μονάδων.

Τίτλοι	10 Μαρτ.	17 Μαρτ.	Διαφορὰ + ἢ —
Ἠλ. Σιδηρ.	816	806	— 10
Θεσσαλίας	930	915	— 15
Σ.Π.Α.Π.	272	266	— 6
Μιχαλινοῦ	1300	1050	— 250
Λιπασμάτων	1635	1610	— 25
Πυριτιδοποιείου	3095	3070	— 25
Χρωμάτων	953	948	— 5
Χημικῆς	145	145	
Βερμίου	378	369	— 9
Ἐριουργίας	268	256	— 12
Πατραϊκῆς	1140	1130	— 10
Ἀθηναΐδος	121	122	+ 1
Ἔτμα	800	830	+ 30
Χρυσαλλίδος	101	100	— 1
Ἄτλαντος	287	278	— 9
Ἡρακλέους	1440	1415	— 25
Τιτᾶνος	1260	1260	
Καμπᾶ	460	460	
Οἰνοπνευματοπ.	273	249	— 24

Ἡ κίνησις εἰς τὰ ξένα Χρηματιστήρια. Ἀνατίμησις καὶ ὕφεσις. — Ἡ ἀγγλικὴ οἰκονομία

Ἡ κίνησις εἰς τὰ ξένα χρηματιστήρια ἦτο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐξαιρετικῶς ζωηρά. Οὕτω εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Νέας Ὑόρκης ἐσημειώθη ἐξαιρετικὴ ζωηρότης συναλλαγῶν καὶ αἱ τιμαὶ ὅλων τῶν ἀξιῶν ἀνετιμήθησαν. Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, λόγῳ τῶν σημειωθεισῶν κινήσεων εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην, αἱ τιμαὶ ὑπέστησαν ἐλαφρὰν κάμψιν. Ὅλαι αἱ ἐνδείξεις φέρουν τὴν ἀμερικανικὴν οἰκονομίαν ὡς ἐξελισσομένην πρὸς τὸ βέλτιον.

Τὸ ἀγγλικὸν Χρηματιστήριον ἐκινήθη καὶ πάλιν ἐντὸς ἀτμοσφαίρας διστακτικότητος. Αἱ τιμαὶ ἀρχικῶς ἐσημείωσαν ἄνοδον, κατόπιν ὅμως ὑπέστησαν πτῶσιν. Οἱ ἐπίσημοι δηλοῦν, ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία βαδίζουν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀναζωογονήσεως. Ἐσημειώθησαν σημεῖα βελτιώσεως κατὰ τὰς τελευταίας ἓξ ἑβδομάδας. Συγκεκριμένως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ἐμειώθη κατὰ 150.000. Ἐπίσης ἡ μεγάλη βιομηχανία κινεῖται μὲ ζωηρότητα.

Τὸ γαλλικὸν χρηματιστήριον ἐκινήθη ἀρχικῶς πρὸς τὴν ἀνατίμησιν, κατόπιν ὅμως τῶν τελευταίων γεγονότων, αἱ τιμαὶ τῶν ἀξιῶν ὑπεχώρησαν.

Αἱ σημειωθεῖσαι εἰς τὰ ξένα Χρηματιστήρια ἀνώταται καὶ κατώταται τιμαὶ ἐπὶ τῶν διεθνῶν τίτλων, αἱ ὁποῖαι ἐνδιαφέρουν καὶ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 7ης μέχρι 14ης Μαρτίου ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Τίτλοι			
Οἴνων	935	880	— 55
Ἠλεκτρικῆς	298	300	+ 2
Φὶξ	780	780	
Προμηθεὺς	360	360	
Γεωργ. Βιομ.	190	182	— 8
Βιὸ	345	333	— 12
Καπνοῦ	410	410	
Φούκα	1850	1850	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Τίτλοι	
Funding	[illegible]
Consols 2 ½ %	[illegible]
Consolid 4 %	[illegible]
Conversion 3½ %	[illegible]
War Loan	[illegible]
Midlan	[illegible]
Westminst	[illegible]
Coats	[illegible]
Imper. Chemical	[illegible]
Brit. am. Tobacco	[illegible]

ΚΑΪΡΟΝ

Τίτλοι	
Land Bank	[illegible]
National Bank	[illegible]
Dette Unifiée	[illegible]
Κρεντὶ Φονσιὲρ	[illegible]
Κρεντὶ Φονσιὲρ 1903	[illegible]
Τράπεζα Ἀθηνῶν	[illegible]

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Τίτλοι	
Rente 3 %	[illegible]
» 4 % 1925	[illegible]
Banque de France	[illegible]
Credit Lyonnais	[illegible]

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Τίτλοι	
U. S. Steel	[illegible]
General Motors	[illegible]
Am Tel & Tel	[illegible]
Radio	[illegible]
Westinghouse	[illegible]
Elektric Bond a. Sh.	[illegible]
Canadian Pacific	[illegible]
Pennsylvania	[illegible]
Chrysler	[illegible]
Standard Oil N. J	[illegible]
Bethlehem Steel	[illegible]
Montgomery W.	[illegible]
Du Pont	[illegible]